

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوهنی ښهتیا: شهوکت شیخ یهزین

سهرنووسه: بهدران شههمه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

مهزگی گولفرۆش

مەرگی گولفرۆش

کۆمەلە چیرۆک

یاسین عومەر

کتیب: مەرگی گولفرۆش - کۆمەلە چیرۆک
نوسینی: یاسین عومەر
بلاکراوهی ئاراس - ژماره: ۴۲۰
دەرھینانی هونەری ناوهوه: ئاراس ئەکرەم
هەلەگری: جەلال ئەلیاس
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوردەحمانی حاجی مەحمود
چاپی یەکەم، هەولێر - ۲۰۰۶
لە کتیبخانە گشتیی هەولێر ژماره (۶۹) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوہتی

په پیکه ریک له شهو

دهسته مۆكان دهكوتن، به بچ ئه وهی ئه م جهستانه بۆ جارێكیش ختوكه ی پیتلویانی دا بیت، به لئێ ته نه ا له شه ودا گه مه ی چیتزه نه دیوه كان ده كه ن.

ئهم، شه وانه زۆر گو تیبیستی ئه و نرکه و قیژه چیتزاویبانه بووه كه دو اجار مێبینه كان له تاریکی و هه نوکه ی ساته كانی له زه تدا تو ره له ده داته ده ره وه ی پیتخه فه كان، له كاتێكدا بپچارانه تازه له ناوه وه جۆش ده سین... ئه م شه وێکیان مێبه کی برسی بینی بوو به تاسوقه وه گۆی مه مکی خۆی ده لسته وه و به پاژنه ی پچ خۆی داده مرکانده وه. زۆر لای سه یر بوو، ولاتی شه و بۆ هیتنده به جۆش و پر له زه ت و ئالوشا وین... رۆژ هیتنده بی حورمه ت نییه، سارد و سه ر و تینی تیا نییه... ئه م شه وان هه ر به ئه ندیشه خۆی ته ر ده کات و هه ر له به ر تریفه ی مانگه شه ویش به هه نسکی شمشال ئاسای دارته له كان وسل ده ره دکات.

رۆژ قه لاتێ نه یبیه کانه و هه موو شتی به په نهانی ده کریت... رۆژ هیتنده ی پۆلیس و جه ندرمه هه یه مرۆف بۆ چوونه سه ر ئاوێک سانسۆری له سه ره... ته نهانه ت ده ست هینان به بالای گو لێکدا جگه له وه ی په ت په تی و چه ره سه ری به دو او به، ناویش ده چیتته لیسته ی دانیشتوانی مه رگ. ئه م په یوه ندی پچراندنه له گه ل خۆر و رووناکیدا بۆ ته کاریکی ئاسایی و باو، نه ئه م باسی ئه وی ده کرد و نه سیبه ری دره خته کانیش بۆ ژوانی ئه میان ده روانی. هه ر له به ره وه به نامۆبه... ئه م ساته ره شه بی ئه لکتریکه توند به ربینی پیتگرتوه و خه ونیکی سه رکیشی سرکیش خۆی ئالاندۆته هه زه کانی، قاچیکی توکاوی ناشرین و له شه و ره شتر له ده رگایه کی ته خته وه به پرونی ها تۆته ده ری و یاری به حه زه کانی ده کات... ئه م ره نگه ره شه له هه موو شتی لای جوانتره، چونکه زۆر یاشی ده ناسیت.

به دیواره قوره که ی ته نیشتی ئه نباره که وه چاوه زاری هه لئواسراوه... خالی پشکنینه... نیو ده رپیکه ی ده گه ریت نه کا تاوانیکی به رامبه ر به چیتزه کانی کردبیت و سه رکوتی کردبن... کاتیک چاوی لینجیی سه ر شه روا له که ی

له نوچدانی چاله کانی مێژوودا بی تاوان بوو... ویستگه کانی ژبانی ئه و دیو ده رگا قه ترانییه کانی دنیا ته نگزه یه ک بوون دارمانی خۆی تیا ده دۆزیبه وه. هه رگیز نه یده ویست ئه م گه مه ی ژبانه به م جۆره کو تایی بیت... ئه و کاتانه ی گزنگ دلۆبه ئاورنگه کان گه رم ده کاته وه و له سه رمای شه و قوتاریان ده کات و ئه وانیش له شادیدا هه زار و یه ک ره نگ ده گۆرن، ئه م ئه و کاتانه تازه به ره و باوه شی پیتخه فه دیزه که ی مل ده کوتی و خه ونه ناخۆشه پر سه روته کانی له ئامیز ده گرت... ئه و کاته ی تاریکی ئه ستیره و شه مشه مه کویره ده لاوینیتته وه و چاوی ئاپوره ی ماندووی بازار و نه وه ز ده دات، ئه م تازه له خه و راده په ری و چه که که ی ده کاته شانی... سالانیکه خۆر ئه م تارما بییه ی نه دیوه. ئه م خۆری ته للاق دا، ئه ویش نه فره تی له م کرد و له نیو تاریکی شه وه زه نگدا خه وی لئێ زراند... زۆر به ته نگیه وه نه بوو. ده یزانی له رووناکیدا هه رگیز خۆشه ویستی ناکریت و حه رامه کان هه ر له خه ودا و به ترسه وه ختوكه ی جه سته ی مرۆقه کان ده دن... ئه ی بۆ ده لێن شه و قه لای مه ردا نه... له به ره وه ی ئه و مه ردا نه شه وان کاتیک چراکان خامۆش ده کرین به نه یینی و له ژیر لیفه ئه ستوره کانیا نه وه ده ست و په نجه بۆ جه سته ی مێبینه

لستهوه خهندهیهک سه‌رلیتوی ماچه‌کانی گرت... له‌ودیو شه‌قامی تاریکییه‌وه دۆزه‌خیتک ماخۆلانییه‌تی و پیاسه ده‌کات... بۆسه‌ی ناوه‌ته‌وه و له‌ودیو کۆلانی ده‌رگا ته‌خته‌که‌وه خالی پشکنینی داناوه... ئەمیش ناویریت له‌ویوه تیپه‌پریت، چونکه ده‌زانیت سزاکه‌ی سوتانه، ئەم دیویش کوچه‌ی گوله‌ سیسه‌کانی شه‌وه و ناویریت خۆی له‌قه‌ره‌ی ئەوانیش بدات، نه‌کا له‌تاو نازاری ناخ و جه‌سته‌یان بنالین و ئەمیش بیداته پرمه‌ی گربانیکی بی ده‌نگی بی‌کۆتایی... له‌ کۆلانی ده‌رگا ته‌خته‌که‌وه بۆ سه‌ره‌وه به‌ره‌وه کۆلانه‌ ته‌ریبه‌کان مل ده‌نیت تا بچیته‌وه ئەودیو، واته‌ ریتگایه‌کی دوورتر ده‌پریت تا له‌وه بۆسه‌یه خۆی رزگار بکات. ئینجا به‌ره‌وه کۆلانی جنۆکه‌کان مل ده‌نیت و بینایی ده‌فریت (ئه‌وه‌ته‌ی من هه‌م ئا لیره‌وه ده‌گوزه‌ریم و ته‌نها من و تاریکی ده‌ستی یه‌کترمان گرتوه، به‌پیتی ئەفسانه‌کانیش تاریکی دۆستی ئەوانه‌که‌چی تا ئیستاش نه‌م دیوه‌که‌س چاودیریمان بکات و گوێ له‌ترپه‌ی پیمان بگریت یان یه‌کتیکیان هه‌ول بدات تاریکی بکاته‌ سیخووری خۆی و منی پی‌له‌خسته‌ به‌ریت...

ئەم درۆ جوانه‌ چیه‌ ئاوا به‌رۆکی به‌خانوه‌ روخاوه‌که‌ گرتوه. ناچاره به‌ره‌وه شه‌قامه‌ گشتیه‌که‌ی شار مل بنیت.

جاران له‌شه‌ودا شه‌قام چاوی تیژ و رووناک بوو، وه‌لا ئیستا کویرایی داهاتوه، ده‌بیت ده‌ستی شه‌قامه‌کان بگریت نه‌کا خۆیان بده‌ن به‌دیواریکدا و کاره‌ساتی بقه‌ومین. به‌لایته‌ سنی پیلویه‌که‌ی ده‌ستییه‌وه رووناکی ده‌به‌خشیته‌ شه‌قام و دره‌خت و دارتیله‌ کاره‌باییه‌ بی‌نازه‌کان، چۆله‌که‌ گرمۆله‌کان ده‌خاته‌ جریوه‌ جریو، رووناکی په‌نجه‌کانیشی ده‌بوونه‌ مایه‌ی گله‌یی و سه‌ره‌نشتییه‌ شه‌وه، چونکه‌ لانه‌ی شیران هه‌راسان ده‌کات... ده‌ردیکی کوشنده‌ی له‌م جۆره‌ بۆ بالای شاری داگرتوه؟ گه‌مارۆی عه‌شق و پاکردن و ده‌ریاز بوون، گه‌مارۆی هه‌ناسه‌ و کازیوه‌ و ئەنگۆره‌ ریتگا سه‌ره‌کییه‌کانی ته‌نیوه... ئەمشه‌وه له‌شه‌وانی راپردوو جیاوازتره، هه‌ست

به‌کاره‌ساتیک ده‌کات. ئەوه‌تا شه‌قام یه‌خه‌ی پی‌گرتوه و لیتی ده‌پرسیت:
- تاکه‌ی باسی ئیمه‌ ده‌که‌یت؟ ئیمه‌ باسی تۆمان پیناکریت. گه‌ر دزه‌کان ئەمشه‌وه په‌لامارت بده‌ن، له‌ش و سه‌رت له‌یه‌کتری جیاکه‌نه‌وه، ئیمه‌ فریای چی ده‌که‌وین؟ ئەوه‌ نه‌بیت هه‌ندی خوین و بۆ چه‌ند ساتی جه‌سته‌که‌ت له‌ئامیز ده‌گرین.

- گرنه‌گ نییه‌، من له‌دز نازاتم، چاوم له‌مالی که‌سه‌وه نییه‌ و به‌نانی ناوچه‌وانی خۆم ده‌ژیم.

- درۆ ده‌که‌یت، دز نازایه، له‌به‌رئه‌وه‌ش نازایه، چونکه‌ کاریک ده‌کات که به‌هه‌موو که‌سی ناکریت، ئیمه‌ش له‌به‌ر ترسنۆکی خۆمان ناو و ناتۆره‌ی ناشرین ده‌خه‌ینه‌ شوینیان. تۆ باسی دز ده‌که‌یت و له‌م لایشه‌وه نازی نانی ناوچه‌وانیش خستوتیانیت هه‌له‌که‌سه‌ما. گه‌ر راست ده‌که‌ی دزییه‌ک بکه‌، به‌لین بیت راپۆرتت لینه‌ده‌ین. ده‌ده‌ی... ته‌ماشاش ناویریت. ترسنۆک بۆ راستی نالیت؟!.

چاویکی بریبه‌ زولفی پالکه‌وتوی شه‌قامه‌که‌ و قاچیشی خسته‌ سه‌ر ته‌ویلی و به‌فیکه‌ لیدانه‌وه‌ گۆرانی ده‌گوت (به‌ره‌وه‌ کوی هه‌لبیت، چاوه‌کانم بچووک بوونه‌ته‌وه... جیهان پر بووه‌ له‌ دزی و خوینی ماله‌ تۆراوه‌کان ده‌خۆنه‌وه، شه‌ره‌کانی عه‌دالت ویلی دزین و له‌په‌رداخ‌ی ئەلماسدا باده‌ ده‌خۆنه‌وه... منیش له‌ره‌شاییدا نوقمی وه‌همم و روخساری روناکیم بیرچۆته‌وه).

دره‌ختیک به‌بالای بازاریکی دوو نه‌مۆمیدا هه‌لگژاوه‌ و گربانی بۆ ته‌مه‌نی خۆی دیت... سروشت لای ئەم بۆته‌ روبراری قیری له‌کۆل و نازه‌لی ئۆتوماتیکی له‌بری جالجالۆکه‌ و له‌بری ته‌ناف تیلی کاره‌بایی ده‌چن، رۆژانه‌ش به‌دنیایه‌ک فرمیسک گه‌لا چه‌وره‌ تۆزاییه‌کانی خۆی ده‌شواته‌وه... به‌ به‌رچاوی ئەمه‌وه‌ ژوانی درۆ و خه‌له‌تاندن و درنده‌یی سه‌ما ده‌که‌ن.

مرۆقه قاچاخچییه‌کان تەلی تەله‌فونییکیان پیاوا هەل‌واسیوه و درۆکانی بازاری پیاوا تیتە‌پەرین، ئەویش هیچ ورتەیه‌کی لێوه نایەت و لەترساندا زارەترەک بووه و ناویریت هاوار بکات، نەکا بەتەریتک بیسپرنه‌وه و ئاهەنگییکی سەما و گۆرانی لەهۆلی تەنور بۆ بگێرن... ناچارە شەوانە تیر تیر بگری و فرمیتسک بخاتە سەر روومه‌تی گەلاکان بۆ بەیانیش گەمژە رەزا قورسەکان دەلین ئاورنگ باربوه... نازانن ئەوه فرمیتسکی پر لەمهر و بەزەیی درەختەکه خۆیه‌تی... نازانن که دلی بۆ زۆرتان دەسوتی و چاوی بەهەندیکتان هەل‌نایەت... ئەویش بریاری داوه بەم زووانە لەگەڵ قاچاخچییە کدا رێکە‌وێت و دەربازی قەدپالێکی بکات تا دوا رۆژەکانی تەمەنی بەئارامی و دوور لەترس و دلەراوکه بەسەر بەریت... بەلام پێدەچیت ئەویش دەستی بپریت و پارەکه‌ی لوش بدات و ئەو گەلایانە‌ی که رەنجی هەموو تەمەنین بەتالان بیات... شەوانە دوانە‌ی سەرشەقامەکه تا تەماشایەکی یەکتەری نەکەن دەستیان ناچیتە کارکردن... هەموو شەویک باو‌ه‌ش بەملی یەکتەردا دێکن و بۆ بەختی یەکتەر تیر تیر دەگرین... پیرەدار بوو بووه ژبانی ئەم و لەسەر تەویلی وینە‌ی ژبانی خۆی داتە‌تاشیت و ، بریارە پەیکەریتک دروستبکات و ناوی بنیت (سپه‌ری تاریکی). ئەم دوانە‌یه تەمەنیکی درێژە هاو‌رین و چاویان لێک نەتۆراوه... ئەمشەو چاوه‌پیتی کارەساتی دەکات... پیرەدار نامە‌یه‌کی پێچراوه‌ی دایە دەست پیاوی شەو و پاشان نیگایەکی بریبه دەستی ئەم و لە سەرچاوه‌کانی مۆله‌ق وهستا.

- ئەمە چییە؟! -

- ئەو تارمایییە دەبینیت که پشتی لێمانە؟ ئەو هینای حەز ناکات چاوی بەروخسارت بکه‌وێت... بەکاوه‌خۆ نامە‌که‌ی خۆپێندە‌وه نوسرابوو: (شەو لەتۆ حەرەم کرا، چیدی لەشە‌ودا پیاسە نەکه‌یت تۆ مەحکومی بەدەرکردن، برۆ لە رۆژدا کاریتک بۆ خۆت بدۆزەرەوه... چیتەر پیتوبستمان

بەتۆ نەماوه) چاوی برۆی بەوشە‌کان نەدە‌کرد. نەیدە‌زانی بەکی بلیت ئەمە زولمە... وشە‌کان لەسەر زمانی دەبوونە هەلم و لە شویتیدا ئەم قیژە‌یه بەجێ دەما:

- بەم شەوه و لەو چۆلە‌وانییە کارم دست نەکه‌وێت! ئە‌ی لە رۆژدا و لە‌نیو ئەو هەموو ژاوه‌ژاوه‌دا پیم نالین چۆن کارم گیر دیت. لە‌نیو ئاپورە‌ی ئەم هەموو مرۆ‌جێ نادرسە‌دا منیکی جە‌نجال لە‌کوێ تیشکم بە‌رده‌که‌وێت. درەختە‌که بە‌سۆزێکی بی ئە‌ندازە‌وه لیتی پاما:

- خەفەت مە‌خۆ من و تۆ هەر ئە‌مشەو ئیرە جێ دە‌هیلین. تۆ بچۆرە‌وه بۆ باو‌ه‌شی رۆژ و منیش بۆ ئامیزی سروشت... لەم شە‌قامی درۆیه‌دا، نە من جیتگام دە‌بیتە‌وه و نە‌دوو لیبیش چنگ دە‌که‌وێت فو بە‌شمشالی نازارە‌کانی تۆدا بکات. حەزە‌کانت وە‌ک شەو رەشن لە‌بالی قازو دە‌چن.

- گرنگ نییە پیتی رازیم، رەشە‌ بۆرە من قایلیم... باش لە‌دە‌ردی رۆژ بە‌ئاگام بە‌چی بگە‌مە مە‌ملە‌که‌تی رۆژ؟ خۆ من تە‌نانەت پ‌سولە‌ی مووچه‌ وەرگرتنیکیشم پێ نییە. بە‌هە‌مان کۆلانه‌ مل باریکە‌کاندا ریتگای ماله‌وه‌ی گرتە‌بەر... ترسیتک چاوی لە‌ریتیه‌تی. لۆژ لۆژ بە‌پە‌نا دیواره‌کاندا ریتچکه‌ی دە‌کرد... تا گە‌یشتە‌ خالێک هیچ شتێکی نە‌بینی، نە دیوار و نە درەخت و نە‌دارتیلی کارە‌بایی. چاوه‌کانی بە‌رز کردە‌وه... بی ئە‌وه‌ی بە‌خۆی بزانی‌ت گە‌یشتۆتە‌ کۆلانی جنۆکه‌کان... ئیستیتی کرد و تاهیزتی تیدا بوو هاواری کرد... هاواریک دەرگا‌کانی کۆلانی هە‌موو دا بە‌یه‌کدا... گلۆپه‌کانی ژووره‌ پر لە‌نە‌هینییە‌کانی بە‌ئاگا هانی... پە‌رده‌ی ژووره‌کان بە‌ترسه‌وه لە‌کونجی پە‌نجەرە‌ی سەر‌کۆلانه‌وه تە‌ماشای دەرە‌وه‌یان کرد. هاواریک بوو خە‌می چە‌ند ساله‌ی تە‌نیایی شەو و شە‌قامی تیا رشانده‌وه... رشانە‌وه‌یه‌کی بی هاوتا. پیستر لە‌رشانە‌وه‌ی بە‌دمە‌سته‌کان... جە‌یحونی سالانی تە‌مە‌نی دەر‌هاویشت... هاوار گە‌یشتە‌ گۆتی دکتاتۆری شەو...

جنۆكه كان... سيخوره كانی شهو... ئیوه دهستی خۆتان وهشانند. بهلام ناهیتلم ههروا بهناسانی بهسهرتانهوه بچیت، نا نا ناهیتلم لهناخمدا رهگ داکوتن... سهیره! ریش چهرموه چلکنه کانیش زرکی ئهفسانهم لی دهن و سهمای دهرکردنی ئیوه لهسهه جهستهه سازیکهن، کهشی مهرگی ئیوه ههه لای منه و لهناخمدا دهتانهکنیم.

رۆژ مهمله کهتیکه و رۆژانه ناماری دانیشتوانی دهکات، ریک ئهوهندهی دانیشتوانی ههوالدزی نهیتنی ههیه و گهر تارماییهک کهسی بهشوینهوه نهیت، دیاره کهوا غهوارهیه و حسابی وردی بۆ دهکریت... راپۆرت دهستی راپۆرت دهگریت و پیکه نینی بهسیمای پهشوکاوی غهواره دیت، پاشان رهوانهی ناسایشی گشتیی شار دهکریت... (ئهمرۆ نامۆیهک بهبی پرس و ئاگاداری سنوره کانی بهزاندوه و بهبی ئهوهی کهس بزانیته هاتوته نیو مهیدانی شار... دوکان ههوالی دایه شوسته و ئهویش چرپاندی بهگوپی شهقامدا، شهقامیش لهپتی جوگله ئاوهکهی تهنیشتی بهپروسکه دهریای تیگه یاند... دهریاش بههوی قریشکه و شلپ و هۆری شهپۆله کانهوه ئاسمانی ئاگادار کرد... ئاسمانیش بههوی گهواله ههوریکهوه وبستی خۆر تیگه یه نیت... خۆر گهرم داهاات و ههوری بی چارهی توندهوه... ههپروون بههه پروونی کرد. خۆر بهپهله بۆ سوواغی ئهه کیشهیه سیخوره تاییه تیبه کانی خۆی کوکردهوه و مهسهله کهی بۆ باس کردن و داوای شیکردنهوه و لیکدانهوهی مهسهلهی ئهه نامۆ دزیوهی کرد لیبیان، خۆر تاقهتی گویتگرتنی سیخوره دلسوژه کانی خۆی نهبوو... بهبی ئهوهی سهرنجه تیژه کانی لهسهه شتی بۆ چهند ساتیک جیگیر بیته هاواری کرد:

- ئهه ههتیوه رهنگی رهشه و لهخه لکی ولاتی شهو دهچیت. نازانم چۆن بهبی ترس سنووری بهزاندوهه. بیان له کام ئوفیسی پهنا بهری خۆی ناونوس کردوه. ئهگهر دۆسیه ی رهسمیی نییه، لهمهزی نیوان شهو و رۆژدا بیدهنه دهست چهتهوله کانی شهو. لهچاو تروکانیکدا کابرا گیراو

قۆلبهست کرا... وهکو ئهوهی که تازه له دایک بویتت خۆی بی بهرگ له بهردهم بهرپهوه بهری ناسایشی ولاتدا بینییهوه. کابرایهکی خیلی بی مل وهکو ئهوهی پهلهی ههناسه دانی بیته سههه بهشانیهوه چه سپیبوو، له کاتیکیدا جوتی دهستکیشی له دهست دهکرد بهکاوه خۆ دهستی له کۆمی ئهه دهکوتی و ههتا زیاتر دهستی چهپی پاله پهستوی بهخستایه سههیشتی ئهوه دهستی راستی به کۆمی ئهه ودا رۆده چوو رۆچوو... رۆچوو، ههموو گوشه و پهنا و پهستیوه کانی پشکنی، هیچ پاسپۆرتی... پیناسه یهک رهنگی نهبوو. کابرای خیله له کاتیکیدا بۆنی به دهستی خۆیهوه دهکرد وهکو ئهوهی بهم بۆنکردنه بۆی ئاشکرا بوو بیته که ئهه نامۆ رموزنه خه لکی ولاتی شهوه و ههه لهویش ههموو شتیکیان لی سهه ندوهه، وتی:

مهمله کهتی ئیجه له مهمله کهته سهه ره شه کهی ئیوه به بهزه بیتهه.

رپگه یان دا بۆ چهند رۆژی بچیتته سهه شه قامه کانی شار، تا بزانی ده توانیت له گه ل ئه ماندا هه لکات. خه لکی سپی بهر خۆر، چاویان بیزی له جهسته ی ئهه نامۆیه ده کردهوه...

لیپرسراوان جاریکی تر بالبه ستیان کرد و په نجه مۆریان به زمانی کرد ئهویش له تاو تازاری لیسانی گوتی (من خه لکی مهمله کهتی شهوم، له بهرئه وهی خاوهنی شه قامه سهه ره کییه کهی شار نامۆزاکه ی خۆی کرده پاسه وانی درهخت و ئه مباره گه وره که، به پیتی بریاریکی ئه زهلی و دهست لیته دراو منیان رهوانه ی ئیره کرد).

له داوی سالانیکی دریت له سهه ته لاشیکی دریت کۆله نوسرا بوو:

(ئه مه گۆری کابرایه کی بی ناسنامه ی قه له نده ره، نه سهه به هیچ کیشه وریکه و نه ناوی خۆیشی له به ره، له بهرئه وهی که بۆ میژوو جگه له سپلیکی هه لاساوی هه و کردهو چی تر نه بوو، وهک حاله تیکی مرۆقایه تی بریارماندا ئهه ولاته ی پيشکهش بکه یین).

مہرگی ماچہ نہینیہ کان

قورسه که ی دهر وونی تاریکاییه کانی ناخ، ژووره که بیان داگرت و کپی و خاموشیی خه ونه کانی که وتنه دلّه کوته و شهریان به چرکه ی میلی کاتژمیتری باو هشی دیواره که ده فرۆشت، ساته قورسه کانی چاوه پروانی، مالتیکیان له خه م بۆ دروست کردبوو، دلّی زۆر به توندی لیتی ددها و هخته سنگی کراسه په مهبییه که ی بهری بدریّت و له م سنگه بچووکه دوکه لاییه خۆی رزگار بکات... هه تا که ی چاوه پروان بی؟ تاکه ی رۆحی پر له ژانی چاوه پروانی ماچئ بیت و ئه ویش به لاقرتیییه که وه پشتی تی بکات؟ دیواره کانیش خه مبار دیارن، ماوه یه کی زۆره یاری و ده ستبازی و جهسته ی تیکه لاوی ئه مانیان نه دیوه، ئه مانیش ده میتکه چاوه رپن ته ماشای ئه و دوو جهسته تیکه لاوه بکن و که میتک حه زی کپکردوو یان له گه مه ی جهسته ی ئه وانه وه خالی و کپ بکه نه وه و له نیتو هه ردوو هه ستی بازار و له زه تدا خۆبان ون بکن... رۆحی خه فه بووی ناآرامه، دوو هینده و زیاتریش بی باکی و گۆرانی سه رلیتی ژهراوی ئه و، به شه واره ی بیژاری و راراییان خستوو. چی بکات...؟ به ره و کوئ چاوی بکاته وه؟ کام دۆزه خه زۆر تاوانباره با ئه م خۆی تی فری بدات... زبندانی حه زی له بهر خۆره و ئه میش حه زی له ئامیژی که خۆی تی بهاویژیت. رۆژانه له و دیو په نجه ره دووره کانی کۆلانه وه ماچ بۆ ریبواران هه لده دات، ده رگا کلتۆمدراوه که ی بۆ ناشکیّت، ئه گینا شه قامه که ی به نیتو ژووره که ی خۆیدا تیئه په راند... شه رپکی ناچاری دهروونی هه ژاند، نه یده توانی چیدی کۆیله یه کی بی ئیراده ی بی دهنگ بیت و تامه زرۆی ئه م ساته کویره تاریکه بیت، ژیان چهنده ه ناسه ی ئاخه، چهندی تری خۆشیییه؟! له سه رچی خۆی بکاته خواردنه وه ی دوا پیتی مەرگ و گه رووی تامه زرۆی ئه میش له تینویتییدا گۆرانی بۆ وشکیبونه وه بچرپیت؟! زۆر سه بیره، سالانی که باسکی له ملی ئه م دیوارانه نه ئالاندوو و تارماییه کانی جهسته ی ئامبازبوی ده لاسیته وه و ناگاته تامی خاموشی... زیاتر دلّی ده گوشریت و کاسه ی سه ری قورس تر ده بیت، بواره کانی

مشکیک له باخچه که دا سیوتکی ده کرۆشت... چاوه کانی ئه میش له نیتو ده ربای بیرکردنه وه ی گونا هکارانه ی خۆیدا رۆچوو خوارئ، مشکه که هینده به کاوه خۆ له سیوه که ی ده کرۆشت وه کو ئه وه ی بیه ویت به سه د سال له کرۆشتنی بیته وه... چاوه کانی لیکنا (من چۆن به رگه ی ئه م هه موو فه رامۆشیی به گرم، چۆن ئه م هه موو ته مه نه م له چاوه پروانییدا به سه ر به رم). ئاسۆیه کی لیل سه راپای ژووره که و ناخی داگیر کردبوو، وه کو ئه سپیکی دهسته مۆ ته نها کلکی بانه دا... نه یده زانی کامه رپیان ده بیاته وه به رده م پانتاییه کانی جوانی، زۆر ناوه ز چۆکی بۆ ناسته نگییه کانی به رده می دادا... نه چال و چۆلییه کانی به رده م ئاسۆی بۆ پر ده کرایه وه و نه له م ته م و مژه خنکیته ره دا قومیک هه ناسه ی ده ست ده که ویت بۆنی خوینی کوزراوه کانی میژووی لی نه یه ت... سه رباری ئه وه ی له نیتو میژووی خویندا وانه ی جوانیی ده خوینیّت که چی ئاسۆ ته سه که کانی به رچاوی له ودیو چیاکه ی به رامبه ری ره ت نابن، هه ستییکی کاره ساتاوی و نامۆ چاوه کانی پی دده خزانده خوارئ... له نیتو چینی ده زوه کانی چه رچه فی میژه که ی به رده می تروسکه به ک هیواش هیواش به دهم پیکه نینیکی حه په ساوه وه کویر ده بووه وه، ههسته

بیرکردنه‌وهی ته‌سکتر ده‌بنه‌وه، چاوه بچووکه‌کانی تیژ دهروانن، به‌لام فراوان نین، به‌شوتنه هه‌لوا سراوه‌کانی جارانیانه‌وه ده‌میتنه‌وه تا شل دهن و پاش جیره‌جیرتیکی ژه‌نگرتووانه به‌رده‌بنه‌وه و له‌ناو باوه‌شیدا دهره‌وتین... دیواره ره‌نگ کاییه‌که‌ی به‌رامبه‌ری ده‌برئ و به‌ره‌وه که‌ناره‌کانی بۆشایی ته‌ستیره‌کان مل ده‌نیت، چاوی لئیسه له‌ناخه‌وه پر به‌گه‌رووی کپی پیده‌که‌نیت و گۆزانی ده‌لئت... دیواره‌کان بالیان گرت، پیمان باشه دیواری تیاترۆخانه‌یه‌ک بن نه‌ک ئەم ماله سارد و سپه، سه‌قفی ژوره‌که‌ش وه‌ک قالیچه‌ی پیره‌ژتیکی جادوگه‌ر بالی لیکنا و به‌ره‌وه ماچی ته‌ستیره‌کان دوور هه‌لفری... چاوه خه‌والوه‌کانی هه‌لفری له‌نیو بیابانیتیکی کاکردا له‌سه‌ر لمیتیکی داغی دۆزه‌خی وه‌کو یه‌که‌م ساتی له‌دایک بوونی بی‌جل و به‌رگ له‌سه‌ر پشت پراکشا بو... گه‌رمایه‌کی سوتینه‌ر به‌رچاوی ته‌نی، خۆرتیکی رق ته‌ستوری زبر زۆر به‌توندی ده‌بیرژاند... به‌لام ئەم باکی نه‌بوو... سه‌ده‌ی سه‌رفرازیه‌ی و پتویسته‌ساته‌ ته‌فسوناوییه‌کانی ئامیزان بکات، چاوانی بریه‌ی دووری بیابانه‌که، به‌دوای رتیبواریکی وێلدا ده‌گه‌را جه‌سته‌ی ناسکی به‌ر سیبه‌ری بداته‌ده‌ست و ته‌ویش به‌ئاره‌زووی خۆی گه‌مه‌ی بی‌بکات... چاوه‌روانی له‌م بیابانه‌دا له‌ ژوره‌دا خراوه‌که خراپتره... قاچه‌کانی دووی یه‌ک خست و ده‌نکه له‌ داغه‌کانیش ژیر پیی شه‌قار شه‌قاریان ماچ ده‌کرد و له‌خۆشیاندا دهرمردن و زیندوو ده‌بوونه‌وه، ته‌مه‌نیکی زۆره‌که‌س پیی پیا‌دا نه‌ناون و دلخۆشی ئەم بی‌که‌سی و بی‌ئاوه‌لییه‌ی نه‌داونه‌ته‌وه، تینوتیتی به‌ریبنی به‌گه‌رووی گرتبوو... لیبه‌ وشکه‌کانی گۆزانی بیابانیان ده‌چری، چیدی نه‌یتوانی به‌پتیه‌وه خۆی راگرت، له‌سه‌ر ده‌نکه له‌ سووره‌وه‌بووه‌کان پالک‌ه‌وت... ئەم جه‌سته‌یه‌ له‌جه‌سته‌ی ولاتی به‌فر ده‌چیت، به‌ژانیان جه‌سته‌ی په‌مه‌یی وایان نه‌دیتوه... چیژتیکی سه‌یر له‌نیوان دوو جه‌سته‌دا رویدا، تیکتالانی نیوان وشکایی لم و پیتستی ئاره‌قاوی ئەم، بوونه‌مایه‌ی جۆشدانی حه‌زه‌ه‌رامکراوه‌کانی نیوگه‌رووی وشکوه‌بووی

زهمه‌ن، ده‌نکه له‌ داگیرساوه‌کانیش وه‌کو ماچی شه‌یتانی، دهنوسان به‌ژیر که‌فهل و سه‌رسنگیدا. له‌نیو ئەم گه‌شته‌خه‌ونییه‌دا په‌له‌کوته‌ی بوو، به‌له‌پی ده‌ست یاری به‌جه‌سته‌ی خۆی ده‌کرد، لیدانی دللی بوونه‌هستیریای پر چیژی په‌نجه‌کانی، نه‌یده‌زانی ئەم ته‌فسانه‌ی حه‌زه‌له‌که‌یه‌وه داخی ده‌کات، له‌نیو جه‌سته‌یه‌وه وه‌ک مردوو خۆی لی‌کوتا به‌زه‌ویدا، له‌دووره‌وه ئاوازی‌ک وه‌ک سه‌راب بانگی ده‌کات و ده‌یه‌ویت له‌خه‌و رایچه‌که‌نیت له‌م ساته‌وه‌کو ته‌وه‌ی بان و دیواری زیندانه‌کانی دنیا سه‌رحه‌م به‌سه‌ر خۆیاندا ته‌پین، له‌نیو پیخه‌فه‌که‌ راپه‌ری و هه‌مان قه‌واره‌که‌ی جارن له‌ئامیزان گرت‌ه‌وه، حه‌زی ده‌کرد چیدی له‌وه‌گه‌شته‌ته‌فسوناوییه‌ نه‌گه‌ریته‌وه، تا‌کو له‌وی بگاته‌دووا ساتی تیکتالانی جه‌سته‌ی زیندوو‌ه‌کان... شه‌وقی سیرای لی‌فه‌که‌ی روانینی به‌ده‌رگا‌که‌وه‌بزمه‌ر رپژ ده‌کرد، مووی قه‌ترانیی سه‌ر سنگی نووستووی سه‌ر نوینه‌که‌ی ته‌نیشتی لیتی ورد ده‌بیته‌وه... له‌نیوان سۆز و گوماندا بۆته‌پارچه‌یه‌ک سه‌هۆل... په‌نجه‌سه‌ماکه‌ره‌کانی تامه‌زرۆی قالیسیکی هیتاش بوون له‌گه‌ل مووه‌قه‌ترانییه‌کاندا، سه‌مایه‌ک له‌سه‌رخۆ بگاته‌تیکه‌ل بوون، بگاته‌تواندنه‌وه‌ی ته‌به‌دی، به‌لام ئەم ده‌ست بردنه‌بۆ مووه‌کانی سه‌رسنگی نووستوو‌ه‌که‌ی ته‌نیشتی وه‌کو سه‌ما له‌گه‌ل مردویه‌کدا بکات و ابوو، که‌ ئەم جه‌سته‌ی سستی ئەو به‌دوای خۆیدا رابکیشیت... ئەم تۆپه‌لی‌گر و ئاره‌زوو، ئەو کوانویه‌کی خامۆش بوو، پرسیارتی‌ک بروسکه‌ئاسا سه‌رنجی به‌و دیوی ئیستاوه‌چه‌قاند، له‌خۆی پرسی: (به‌راست ئەمه‌بۆ وا له‌پر بوو به‌شه‌خته) گه‌مه‌ی په‌نجه‌و مووه‌سه‌رمابرده‌له‌کان وه‌ک داهینانی قژی مندالیتیکی لاسار و ابوو که‌ بیه‌ویت خۆی له‌ده‌ست شانه‌که‌ی دایکی رزگار بکات، په‌نجه‌کانی زۆر به‌ترس و خۆفه‌وه‌خۆیان هاو‌بیشه‌وه‌باوه‌شی له‌پی ده‌ستی نه‌کا بن به‌شه‌خته‌یه‌ک و هه‌لوه‌رتین، زه‌مه‌ره‌ری مووه‌کان بوونه‌نه‌فره‌تیک و پرسیری گومان‌اویان لا دروست کرد... تۆ بلتی ده‌ستی له‌و دیوی ئاسۆه‌کوانویه‌ک به‌فراوی پیا‌کردیت؟!...

زهمه نیکه و ئەفسانەکان قەرەج ئاسا کۆچیان کردوو و لای ئەم بوونەتە چیرۆکیکی جارێکەر... ورد ورد تەماشای خانەکانی پیتلوی چاوە داخراوەکانی دەکرد، هەر هەمان گری جارەن گەمەیی لستەنەوێ جەستە دەکەن، بەلام جەستە ئەسمەرە نووستوووەکە لای تەنیشتی لەجەستەیی پەمەیی و لاوازی ئەم ناچیت، ئەو نایەوێت جەستە بێنازکەوتوووەکە ئەم لەئامیز بگریت و گەرمی بکاتەو، عەیامیکە برسێیەتی بەلام ماچیک دەیکاتە رەهێلەیک سەما، "سەیرە! جارەن وانەبوو، تارێکی ئەم دیوی پەنجەرەکە بەهەموو جیھانی رووناکێ دەروەوێ نەدەگۆرێیەو، چونکە بەلێشاو گەوالە هەوری کامەرانی دەپژانە ناخێەو" ... کاشکا منیش لەئامیزیا دەبوومە تەنیکێ ئارامگرتوو، جەستەیکە خەوتوو، خەوتوو گەشتیکێ ئەفسانەیی. زۆر حەزی دەکرد ئەو ساتانە بگەرێتەو کە زەمەن لەگەڵ هەناسە قولەکانی ئەماندا ئەحەپەسا، دیوارەکان ئارەقەیی رەش و مۆریان دەکردهو، ئەمیتستا بۆ؟! لەوانەیکە خەو... نە... خەوی چی، ئەی بۆ وای لێهات؟! ئەم شەو دیوار و تارێکی و رەنگی شینی گۆپە سفرەکە سەرچەم، بوونەتە رەمیکێ گەورەیی مسین و بێ رەحمانە جەستەیی تەریکی داغ دەکەن... گەرەکیانە ئەمشەو جەستەیکە بەستەلەکیک و چێژەکانی لەنیو پۆنی پاش ئابروو تکاندنیک سۆر بکەنەو بۆ دوو جاریش بەنەفرەتلاکراوی بەجیبیلتن... سەری لەم گەمە نامۆیە دەسورا، تۆ بلێی نەینێ ئەم گۆزانە کت و پڕە لەچیدا بیت... ویستی بێرکردنەووەکانی مۆل بکات و راپرسیمان پێ بکات، تاکو تیبگات نەینێ ئەم بەبەردبوونەیی نووستوووەکە تەنیشتی لەچیدا... تەماشایەکی وینەیی ئاھەنگی پۆژی گواستەووەکە خۆی کرد، زۆر بەمەرەو لەباوەشی دیوارەکە دا پێدەکەنی، لێو و شکھەلا توووەکانی سەرنجیان راکیشا، ئەو لێو چرچانەیی ئۆقرەیان نەبوو، دەستیکێ گۆشتنی کەمیک توکن هێرشیان بۆ قولی پەمەیی و شوشەیی ئەم هینا بوو، بەجۆرێک بەلا پەراسوی خۆیەو نوساند بوو، وەکو

ئەوێ بترسێ لە دەستی هەلبیت، ئای لەو دەستە بزێوہ برسێانەیی تا ئەوساتەش ماچی جەستەیکە ناسکیان نەکردبوو هەر هەمان ئەو دەستە پڕ مەرە بوون کە لەنیو دارستانەکانی خوارووی شاردا دوور لەچاوی خەلک گەمەیی بەمەمکی ئەم کردبوو، لەدوای گەمەش پیتی وتبوو:

- هەرگیز لیت بیزارم نابم، ژیانێ منت سەراپا گۆری.

- هەست دەکەم کاتەکان رستەکان دیاری دەکەن و وینەیی قسەکان هەموو کاتی وەکو یەک نین، هەر بۆیە من زۆر دەترسم.

- بۆ تۆ چۆن لەمن گەبشتویت، من خۆم باش دەناسم.

دەلیا بووێت لەوێ کەوا خۆی نەناسیو، هەر ئەم ئاھە تەش بوو لەنیوان گومان و یەقیندا گەمەیی پێ دەکرد، لەو ساتانەیی بەبەرچاوی ئەستێرەکانەو لەسەر جەستەیی خۆی زەنگی کلێسەیکە چۆلی لێدەداو تینویتی سنگ و قژ و ژێرکەفەلی ئەمی بەماچ دەشکاند... ئەو وینەیکە جۆنترین نیگای مندالانی برسی بوو... ماچەکان شوین نەما گەمەیان لەگەڵ نەکردبیت... یادگاری ئەم ساتە بوو قولی گریانیک و هاواری لێ هەستا:

- دەبیت من چیم کردبیت... زامی کام سویم کولاندبیتەو؟ بیرم نایەت هیندەیی کیشی پەپوولەیک ئازاری چۆلەیکە کیشم داویت... بەدەست خۆی نییە حەزی دەکرد جیھان دارستانیک سەراپا سەوزی رووناک بوایە و لەئارامیی سەمای گەلاکاندا مەلەیی بگردایە و لەژێر سێبەری قژی شۆرەبێهەکاندا ژوانیکە هەمیشەیی بگردایە و ریتمی لەدەنگی خۆتندنی مەلەکانەو وەرگردایە... "من چۆن دەروانمە دنیا و ئەویش چۆن تەماشام دەکات"... ئاورپیکە بەلای چەپی خۆیدا دایەو جەستەیکە نەبزوکی بێ گیان پال کەوتوو... نەبۆرا پەنجەکانی ئاراستە بکات، ترسا لەوێ بەخەبەر بیت و وەکو پیشەیی گشت کاتیکی پیاوی هەلشاخی... دەمیکە ژوانیان نەبەستوو، رقی لەهەموو شتیکی دەبیتەو، حەز دەکات لەنیو

پیخهفه کهیدا بیتاسینیت. بهلام هەر زوو هاتهوه هۆش خۆبو تینگه‌یشت زۆر لهوه گرنگتر و به‌یده‌ستتره بوئیریت قسه‌شی له‌گه‌لدا بکات، له‌خۆی پاما، قول چوو له‌نیو خانه‌کانی هه‌ستی خۆبه‌وه، له‌ژیر تیشکی شینی گله‌په‌ سفره‌که‌ی ژووهره‌که‌دا ته‌ماشایه‌کی ماکسییه‌ په‌مه‌یه‌ به‌ی قوله‌که‌ی به‌ری کرد، ته‌میکی چر به‌ری بیناییان گرت و ویلیان نه‌کرد "تو بلاییت خۆی لی نه‌گۆرا بیت؟ له‌و باوه‌رده‌دا نه‌بوو. نه‌ویل بووه‌و نه‌ون، نه‌دی نه‌و نه‌یه‌یه‌ چیه‌ وای لیده‌کات هه‌ست به‌مییه‌تی خۆی بکات، سالانیکی درێژه‌ نه‌و ته‌ره‌زی فری داوه، له‌وه ده‌چیت چه‌سه‌یه‌یه‌کانی ریگه‌یان لی ویل کردبیت، هه‌ناسه‌یه‌ک، راموسانیک به‌ده‌روازه‌ی نه‌و تونیه‌ شیداره‌ بزانیته‌ و له‌ تاریکی نه‌م تونیه‌ پرگاری بکات، گومانی له‌خۆی په‌یدا کرد "له‌وه ده‌چیت شیت بوو بیتم، نا... وای نییه‌ به‌لکوو نه‌و گۆراوه، جارێ فرسه‌تی نه‌ده‌دام، به‌ئان و سات لیم دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، بگره‌ نه‌و کاته‌ی واده‌ی خۆم بوو نه‌وکاته‌ش له‌هه‌موو کات زیاتر گه‌ره‌کی بوو له‌گه‌لما جوتبیت..."

گومان می‌شکی ده‌خوات، پرسیاره‌کان دووباره‌ ده‌بنه‌وه، سه‌رنجه‌کان خیراتر به‌ره‌و رووی ده‌بنه‌وه، قسه‌کانی ده‌ره‌وه‌ زیاتر و گومانان و تر ده‌بن... "نه‌فسانه‌کان ئیره‌ییان پی ده‌بردین، نه‌و کاتانه‌ی هیچمان نه‌بوو بیخۆین تیر تیر یه‌کترمان ده‌خوارد و له‌سه‌ر شیلای یه‌کتر ده‌ژیاین، ته‌نانه‌ت خواوه‌نده‌کانیش پیروزیایی نه‌و عه‌شق و سه‌بره‌یان لیده‌کردین، نه‌ی ئیستا بو؟ بووه‌کو ده‌سته‌سری به‌کاره‌ینراو فری داومه‌ته‌ ده‌ره‌وه، نه‌و نه‌فره‌ته‌ شه‌یتانییه‌ کامه‌یه‌ منی له‌نیو نه‌م گومانه‌دا جیه‌یشته‌وه" گریانیک به‌رینی گرتوه، تا نه‌بیته‌ زریان خۆش ناکاته‌وه، رقی له‌به‌یده‌ستی خۆی ده‌بیته‌وه، هه‌ستی ده‌کرد چه‌سته‌یه‌کی به‌ ده‌ست و قاچ و روخساره، چاوه‌کانی وه‌کو جارێ وینه‌ی شته‌کان ناگرن، هه‌مووی به‌دزیوی دینه‌ به‌رچاوی، وینه‌کان روون و بی گه‌رد نین، ورو کاس به‌ده‌م ناماژه‌ گریانان وینه‌کانه‌وه دوا دلۆپی چه‌زه‌کانی خۆی ده‌خواته‌وه... چه‌سته‌ی به‌جیماوی فه‌رمۆش کرد، هه‌ستی

ده‌کرد نه‌مجاره‌یان به‌پی خاوسی به‌نیو تونیلایکی پر گوتیاندا ریگه‌ ده‌بیت و چاویشی پرپه‌ته‌ مه‌مله‌که‌تی شه‌مشه‌مه‌کویره... به‌لام زوو به‌خۆدا هاته‌وه، ویستی په‌تی چه‌زه‌کانی بو مه‌لاک شل بکات، نه‌ویش له‌سه‌ر باله‌ ره‌نگینه‌کانی به‌ره‌و ئاسمانی دوور، دوور له‌سنوره‌کانی چه‌ز، دوور له‌چاوه‌ بزۆزه‌ درۆزنه‌کان بیبات و نه‌گه‌ریته‌وه "خه‌ونیک له‌و شه‌وه‌ پر وه‌یشومه‌یه‌ی دوورخسته‌وه، خه‌ونیک فریوی نیو هه‌وره‌ په‌رش و بلاوه‌کانی دوا لافاوئیکی توپه‌ی به‌هاری، فرین بو باوه‌شی نه‌ستیره‌ دووره‌کانی چاوه‌روانی، له‌ویدا نامیزانی بالای نه‌ستیره‌یه‌ک بوون، ماچیک ته‌به‌دی به‌ره‌و بو‌شاییه‌ دوره‌کانی ژبانی نامۆبی برده‌وه، به‌م ماچه‌ ساته‌ دۆزه‌خیه‌کانی له‌ چه‌سته‌ی ته‌ریکه‌وتوی دوورخسته‌وه... بزبه‌یه‌کی بیناز سیمای هه‌ردووکیانی ئارایشت کرد، پۆله‌ قازویه‌ک له‌سه‌رابی زه‌مه‌نه‌ ره‌شه‌کانه‌وه به‌وروژوم هاتن... ده‌وریان ته‌نین، ده‌نۆکی هه‌موویان سه‌رجه‌م و له‌یه‌ک ساتدا ده‌نگیان ده‌هات، ته‌قه‌ته‌قیان ته‌پلی گوتی ده‌دری، ده‌ستی له‌رزۆکی پر ترس دلێ زاره‌ته‌که‌بووی ده‌لاوانده‌وه، هیتدی هیتدی له‌نیو ته‌میکی ره‌شدا له‌یه‌کتر دوور ده‌که‌وته‌وه، هه‌ر پۆله‌ قازویه‌ک یه‌کیکیانی بال به‌ست کردبوو، به‌ره‌و دۆزه‌خی رقه‌ پیروژه‌کان ده‌یانبردن، له‌وی به‌و تاقی ئاسمانه‌وه نه‌ ده‌وه‌بوو بتوانن هه‌لبفرن، نه‌ نه‌وه‌ش بوو زه‌وی کیشیان بکاته‌وه، بای کازیه‌ش جارجار دلێ ده‌دانه‌وه جارجاریکیش لوته‌مه‌قاشینکی داغ به‌بن هه‌نگل و لاسک و رانی ته‌زیواندا ده‌چزا... باسک و قولیان ئالانده‌ گه‌ردنی یه‌کتر، چه‌سته‌و ناخی به‌شه‌خته‌بوویان سوالی تروسکه‌ی گه‌رمایان له‌یه‌ک ده‌کرد... هیتواش هیتواش به‌یه‌کا نوسان، به‌لکوو کیشیان قورس بیت و زه‌وی رایانکیشیته‌وه... تیکنالان و خۆراموسان بوو به‌گه‌مه‌، چیشی گه‌مه‌ش وه‌کو ته‌زوی نه‌له‌کتریک به‌ناخاندان میترووله‌ی کرد، زۆری نه‌برد دۆزه‌خیک هه‌ردووکیانی هه‌للوشی، قیشه‌یه‌کی لیوانریت له‌نازار و له‌زه‌ت له‌و دۆزه‌خه‌ به‌ئاگای هیتاوه‌وه... چه‌زی

دهکرد ئەو دۆزه خه راستی بوايه و له ناوهوه به کليليکي ئەفسووناوی داخستايه و کليله کەش ههلبداته بني دهريايه کي سه شيت... پرخه ي مهيته کەي ته نيشتي دههولتيکي دهنگ نوساو بوو ميتشکيان دهريزي نازن دهکرد، پرسياره کان جاريکي تر شالايان بو بيرکردنه وه يهتايه وه... ئەو گۆراوه؟ بو گۆراوه؟ نه گۆراوه به دۆزهخ، دياره تۆله ي لئ دهکاته وه، تۆله له کي و له پای چي؟ له ميک که هينده ي بارستايي بالي په پوله يه ک نازاري دلئ نه داوه، له ميک که جگه له نارامي، جواني و عه شقي فريشته يي هيچي تري نه کردوه؟ باوه ناکات... جو له ي کلکي مهيموني نيو کاترميري سه رميژيک نيگا خه والوويه کانينان ماشييه وه، گه شتي باخچه ي نازه لاني هاته وه ياد... دهسته ينان به پشتي بيچوه که رويشکه سرکه که، لاسايي کردنه وه و جويني توتيه ده نووک قولابيه که، سيما و روخساري کو ميدياناي بيچوه رتيويه فيلبازه که، ئەوه ي له هه مووياني زياتر خو شحالي کرد جگه ره کيشاني مهيمونه تيسکنه قن رووتاو ده که بوو.

ئەم واي ده زاني که ته نها جگه ره له مي رده روشناخه قۆزه که ي ئەم وهرده گريت، به لام کاتي به چاوي خو ي بيني مو تاو چهره س و جگه ره له گشت که سيک وهرده گريت بو چهند ساتيک ماتي گرتي، پاشان به شانازيه که وه داي له تريقه ي پيکه نين... چاوه کاني فرين به سه ر جهسته ي نووستوه که ي ته نيشتيه وه له نگه ري گرت.

مووه کان دريژتر ده بوون، هه موو له شيان داپوشي و پرخه که ي بوو به قيژه قيژ، يه کسه ر مهيمونه تيسکنه که ي باخچه ي نازه لاني هاته وه بير... رقي له خو ي ده بووه وه... "تو لاي خو ت به خوا وه ندي جوانيي ئەقل و ئەشق ده زانيت که چي ئيسستا کو يله يه کي ده ست به ستراوه ي حه زه دزيوه کاني ئەويت... وا ساليکه بوويته ته هيچ، نه که س حسابت بو ده کات و نه گرکاني ئەم ناخه ت داده مرکيته وه... ئيسستا تو و بلورتيکي شکاو يان گو ليکي سي سي ژاکاو يه ک شتن و هيچ کاميکتان بو زه وييه کي تينووي خنکاو نابن

به ئاو... رقه که ي ديسان هه لکفا، ليتوي روخساري به دهن ي وه ک شو ربه ي هه لده له رزي... هه لله رزين پيلوي بي نارام يي بي ده تروکاند... بيرۆکه يه ک له به رده م دوور يانتيکدا وه ک کو لاره ي ده ستي مندال هه ليواسي... ده ست بنيته قاقايي و بيتاسيني، يان ئەوه ته تا چاويلکه ي مه رگ ده پو شيت ديلي ئەم شوره رزبوه بيت و ، خه ون و حه ز و هيواکاني هه ر ئاليره دا خاکسار بکات و بي دهنگي و خو خوارنه وه بکاته هاوده مي نزیکي و چيدي بير له ژيان نه کاته وه... ميتشکي وه ستا، بو ني رشانه وه يه کي پيس په ري لوتيان کون کون ده کرد... بيتزي له دار و ديواري وه تاغه که ده هاته وه. يان ئەوه ته بروات و ئيره جيبي لئيت، به ره و ئەو شوينه بروات که هه ستي به زه بي به خو يد هه نسکي بي هه لئه ريژي... بروات تا چرو ي حه زه کاني جاريکي تر بژينه وه... له به ر خو يه وه چاوه ماندووه کاني ده داند... بروسکه يه ک سه راپاي ناخي هه ژاند، يه که م ساتي ژواني ژير شو ره بييه کاني بيره اته وه، به لام ئيسستا تيده گات ئەو ئاويزانبوونه ئەو تاوانه بوو مو ري چهرمه سه ري دا له ژياني، ئەگه ر ئاوا بير بکاته وه ده بي تا دنيا دنيا يه سزاکه ي به چاوه پرواني به ريته سه ر... چييه ئەو نه ينييه سامناکه ي ئەمي پتوه گرفتار بووه؟ له کام ريچکه ي سه راييدا رتي ويل کردوه... هه ستي کرد دلئ ده ته قئ و چاوي به قولاً رو ده چي و قه فه زي سنگي چنگ له جگه ري گير ده کات... به جو له يه کي خيرا خو ي پيچايه وه... پيش ئەوه ي بو داوين جار مالئاوايي له گو لي لاگو يي راستي وينه ي هاوسه رييه که ي بکات ئەم چهند دي ره له سه ر پارچه په ره يه کي سپي نووسي و به ئاسپايي له سه ر ده رگاي ژووره قه ترانييه ته نگه که هه ليواسي:

"من ئەم دۆژه به جي دي لم، ئەو دۆژه ي ناوت لي ناوه ژووري نه ينييه پيرو زه کان، جي دي لم له ده ره وه ش نه ينييه کان ده درکينم."

پاشان به کاوه خو به سته که پسووله خه وه که ي دنک دنک له گه ل قوم قوم ئاوي نيو په رداخه که دا قوتدا و بو هه ميشه چاوي ليکنا.

رَابوون له دۆزهخ

گه واهى بى دهر به سستی ژيانيتکن که پره له بى هوده بى و سه رگه ردانى .؟ . به لاجا و ته ماشاى مه که ... با به فرموت دانيشيت ... خو ئه و هر ناگای ليت نيسه ، چاوه کانی خه ریکی راوکردنى گولته پایزه بکن بو سه ر ليتسه وشه که کانی ، نه که به دوای که رته ديويتکی دزيوى وه که تودا و تیل بيت ... به دهنگيکی به رزی ناقولا فرموت لي کرد ... راجه نی ... له و خه ونه په مه بيه ناسکه به ناگا هات و په پولله ی چاوه توراوه کانی له سه ر سيمای قيزه ونی تو نيشتنه وه ... به ههنگاويکی خا و خلیچکه وه سواری خه مه کانی بو ، خو ی گه يانده به رده م ميژه که ی تو ... باسکی ئالانده کورسييه رهنگ سووره که ی به رامبه رت و به ههردوو دهست له ناميزی گرت ... وه که منداليکی پولی یه کی سه ره تایی چه نه ی نایه سه ر باسکی کورسييه که ... به چاويکی ناگرينه وه ته ماشاى ده کردیت ... تاوانيتک له نيوانتاندا به ههردوو تان پيده که نی ، هر هه مان تاوان ههردووکتانی گه يانده ئه م حالته ته ناچوره ... تو یه که ته نها یه که به هات که مه . ئه ويک هيچ شتيکی نيبه ته نها ئه و به هايه نه بيت ... ئوقره ت لي برا ... نه ته زانی به چ زمانيتک ئاخاوتنی له گه ل بکه يت ... نه ته زانی چو ن ئه مرۆ له خو تی دوور نه خه يته وه ... به مورديه ک و تووربو نيکه وه تیت خوری :

- ده دانيشه ... مردووت مری خو ناتخوم ... له چی ده ترسی ؟

نه يده ويرا بلیت له تو ... قسه کان له سه ر ليتسه سيسه کانی وشک بوون ... دهنگيک له دواوه به ناگای هانیت ... تارمایی له چکه سپييه که ی دايکت که وته سه ر ئاسمانی پيلوکه کانت "له چی ده ترسم ... له هه موو شتيک ... له تو ... له خوم ... له دنیا" ئه و رسته گه مژانه ی دايکت نه بوایه تو مرۆ به کی تر بوويت ، ئه و وه که موته که ی ترس هه موو کات سه ر دلای ده گرتیت ، ليت نه ده گه را قسه کانی سه ر زارت ته و او بکه يت و ده يگوت :

- ئه زيزم ... ليت گه ری ... با له وه زیاتر نوغرۆی ره شاو نه ببن و هينده ی تر

یه که چرکه دووربوويت له گيژاوی دووری قولایی ده ریای نيو ئاوتينه که ، شه پوله کانی تا نزیکى چاوت ده هاتن ، به جوړيک چاوه کانی پيسته وه دوورابوون به ئاسته م نه يده تروکاندن ، لافاوی ده ریای ئاوتينه که خه ریک بوو چاوه ترساوه کانتی نوغرۆ ده کرد ، تیکشکانيتک له ناو شه پوله کاندرا روویدا ، به ئاسته م خو ت بو گيبرا ، ده زووله ی خوین سه ر مستی گرتی بى پرتووش خو پيشاندا نیا ن ده کرد ، هيند توند ئامازه ت بو شکاندن کرد ، تا پارچه کان چه قينه گوشتی چه نده ها جار به مه قاش راگيشراوت ... سه رنجه تيژه کانی ليت دوور نه ده که وتنه وه ، سيمای پر مه ترسييه که ی بووه ته موته که و به روکت به رنادات ، هينده ليت ورد بووه وه خه ریک بوو له نيو شه پوله کانی هه ستندا ون بيت ، زور سه رسام بوويت ده م داچه قان و ئه بله ق بوون چه نده ی ئه وه هه لده کفا ... ئه مه کی بيت بو و تیت ده روانيت ؟ تو بلیت له وه و پيش به کترتان ناسيبيت ؟! ... ها ... باوه ر نا که يت ... خودی تو زیاتره له مرۆ قتيک سه ما ی چيژه کان له به رده ميیدا به پيی ئاره زوو یاری ده کن . نان تاکه شتيکه که نايخويت ... ئه ويش له وه ده چيت سالانيتک بيت جه سته ی نه بوويته جی ژوانی ماچی دلۆبی ئه لماسینی ئاويک ، مووه ماش و برنجييه که ی ردینی

به ناخی زه ویدا نه چینه خوارئ. به قوربانان بم ئیمه کهی که لکی ئەم دەرده سه ریبه مان پتویه!

هه رگیز له وه ناگهیت... چۆن ئەم ترسه بوو به یاسای به رده متان و قورقی هه مووتانی گرت... چ و هیشومی که گۆرانیی ترس بۆ مه لۆتکهی بویر ده چریت، کین گول به ده مه کان که درۆ بۆ ژیان ده کهن و به درۆزی و ترسنۆکی گه وره مان ده کهن؟ کام میژوویه ئەم نه گبه تییه به رهه م دینیت؟

ته ماشایه کی مسته کۆلهی خۆت کرد، خوین قهماغه ی به ستووه، مرۆقه که ی به رامبه رت بووه ته هه زار پارچه... له نیتو، زینده خه ونه کان و ئامازه ناسۆریه کاندان ئاقاریک دیاره، گه مه ی مه رگ له گه ل په شیمانیدا دیاره، هه وا ژه نگاوییه که هیرش بۆ سه به کانت دینئ... نیگای ئه ویش هینده ی تر چاوه کانی هه راسان کرد بویت... به هیمنی کورسییه که ی به رامبه رتی راکیشا و وه ک په بکه ری ترسی نه درکا و یان په بکه ری ته مه نی مه رگ له و به رته وه دانیشته... چاوه کانتان ئامیزانی په کتر ده کرد... هه ر ده په نجه که ی کرد به نا و په کدا و زیندانیک ی بۆ نیتو له پی دهستی دروست کرد، تا چیدی رۆحی سه رکیش نه توانیت له ویتوه بفریت، هه ردوو ریزه برژانگی بالئ بئ ئۆقره بیان لیک نابوو، په بتا په بتا ده یکیشان به یه کتردا، وه ک ئه وه ی بیه ویت بگاته که ناری ئارامی و له نه ستیک ی بی شو ماردا خۆی بخواته وه... به لیتوه له رزیوه کانت تیت ده گه یاند که به خیره اتنی ده که ی ت، ئه ویش ته نها به سه ر له قان دینیک ی بچووک وه لامی دایتییه وه... ئەم نه خودی تویه، نه تۆش ده بیته ئەو خوده بی گه رده، تۆ هینده قیزه ون و بۆگه نیت، له م پۆشاکه جوانه شدا خۆت بۆ حه شار نادریت، تۆ له خیلئ درۆیت... ئارامیییه کی ئیجگار دژوار که شی دانیشته که ی له خۆگرتبوو، که شیک می شکه کانی هه پروون به هه پروون ده کرد، به ئاشکرا ترس و دوودلیت له چاوه کانییدا ددی... ته ماشا کردنه که ی هینده ی تر نیگه رانی کردیت... ئارام به ره وه هه یچ مه ترسه، جاریک سیخوړپک ئەمه ی پئ و تیت:

- هه یچمان له تۆ ناوئیت. ته نها ئەم فایله پر بکه ره وه و یه ک دوو پرسیارئ ئاساییت لئ ده که ی ن، به راستی وه لامان به ره وه و خوات له گه ل.

- بلئیم چی؟

- ده ستمان پئ کرده وه؟... چاک بزانه که لله شه قی به ده ردت ناخوات... ئەوه ی هیلاکمان بکات، هیلاکی ده که ی ن، تۆش خۆت مه خه ره ژیر ره حمه تی شه قی ئیمه، پیاوانه وه لام به ره وه، ئەو ساش تۆ ژیانت مسۆگه ر ده که ی ت، ئیمه ش چیت بووئیت بۆتی ده که ی ن.

بلئیت چی... قسه کان له سه ر زاری یاده وه ریبه کان تۆ ژالیان به ستبوو... ئەو ساته دژواره تۆی له نیتوان مه رگ و ژیاندا هه لئو سی، له و ساته دا بوو تامی سه مای گه لاکانی ئیوارانی شه قامه پانه که تۆران و جاریک ی تر نه گه رانه وه... ئەو ساته بوو تۆ مه رگی دهره وه ی خۆت تۆمار کرد... خودپکی گرگت بۆ خۆت مسۆگه ر کرد... ئەم رۆش... زۆر جیا وازه... هه رگیز بنیاده می وات نه دیوه، هه رگیز له گه ل شتی وا دزیتو و ریشندا دانه نیشستووئیت... ئەوه تا خۆت بانگی ده که ی ت، لیتی ده پارێتیته وه تا کو بیته هاهه لئ ئەم ئیواره مردووه ت. نیگا کانی سه ر لیتو هه یچ خۆشه ویستییه کی تیدا نییه... به لام ئەو ژیان له سیمای ده باریت... نه تده زانی رازی ئەم گری گه وره یه چیه و له کویتوه سه رچاوه ی گرتووه. به زه بیته پیدان ده هاته وه؟! یان ده تویست ته نهایی خۆت پر ژاوه ژا و بکه ی ت... ره نگه ویستییت شیتیییه تیبی خۆت بده ی ت به و... تا ئەو ده مه ش په نجه کانی نه یانوترا بوو یاری به لیتوی په رداخه که بکه ن، ده سته ترسنۆکه کانی، قامچی مه رگ شیتال شیتالی کردبوون، مه رگ له و دیوو په رداخه که وه مۆره ی لئ ده کات... به په نجه ی تاوان ئامازته بۆ کرد، ئەو په نجه یه ی یه که م مۆری دۆراندنی نایه سه ر په رهی ته مه نی با بردووت، ئەویش هیدی هیدی بیده نگی په رداخه که ی شله قاند... تا کو لیتوه وشک هه لها توه کانی پری کرد... به لام به یه ک که رته گه یان دییه نیتو ئەندیشه کانی... ئەمجاره به پیتچه وان وه ی یاسا کانی سه ر وشته وه دروست

کردن خیراتر بوو له پړوخاندن... دروست کردنی نارامگای ساته دژوارهکان، ساتهکانی پر نهعلتهی و تفره دان، کهمییک شیلای به ناگای به دهمارهکانیدا گهرا، ویستگهکانی خوشه ویستی به سهر ده کردهوه، لای تو نهیدوزیهوه... ههر له بهرئهوه به خیسسه یه کهوه ته ماشایه کی کردی... رهنگه ته ماشای کاتژمییره ئالتونیییه کهی دهستی کردبیت، ئه و قیزی له هه موو شته پاکهکان دههاتهوه، دهیزانی نرخیان ژبانی خوږه تی، به هاکانی ئه م بفرؤشریت دهکاته تو، خهریک بوو که له ت شق ده بوو، لیوهکانی له یهک نه ده ترازان، ده بیت له چی بترسییت؟ دانهکانی هینده جوان نین... به زور ده تدواند، نیگا کانت رهوانه ی نهستی ده کرد، تا بتوانیت یهک رسته ی لی دهر به یینیت، ئه و تیک چوو، هینده ی زهر خوارد یهک وشه ی نه درکاند... هه موو جهسته ی بووه ناسمانی زستانیکی دژوار لیوهکانی نه یاندا له گرمه ی هه ور یکی بارانوی، چیدی بهرگه ناگریت... پپی بلج که م نازارت بدات... ئه م بیدهنگییه مانای به نه فرهت بوونی توږیه، ئامارزه یه که بو مه رگه یهک به دوا یه کهکانی نیو دهر وونت... دووسات یه کانگیری یهک شوپن بوون به هه ردوو دستت کاسه ی سهرت گرت، نه کا بفریت...

- "قسه بکه، بیدهنگی فریات ناکه ویت... کوپی سهگ، ئه و دیواره بیت ده تهینمه قسه، ناهیللم بیته پالوان، کیو بیت هه رست پچ دینم، ههر قسه ده که بیت ئه وساش سزای خوټ وهر ده گریت، لای ئیمه به س مردوو ده توانیت به ره نگارمان بیته وه".

به کاوه خو سهرت دابه زانده سهر میزه که ی به رده مت، ساتیک له ئه ندیشه دژوارهکان خوټ دوورخسته وه... به لام زور به بیزاریییه وه و، به نازاریکی پر هه سره ته وه لیوه کانت ماچی دوو وشه ی کرد و گرتته ئه و.

- ده قسه بکه دللم ته قی.

شانیکی هه لته کاند به له نجه ی په نجه زهردهکانی پپی گویت، من هیچم پپی نییه، گهر تو با به تیک ده زانیت با قسه ی له سهر بکه یین... به ناچاری بو

تیکشکاندن و هه می بیدهنگی داوات لی کرد گورانیه که بلت، گیانی بوونه ژیله مو قین، بیرت چوو که ئه و سویندی خورادوو هه رگیز گورانی نه لیت، خوټ ده زانیت ئه و به گالته قین ده یگریت، په شیمان بوو یته وه، چاوه کانت لیکننا... به چریه وه که ئه وه ی گالته به هیمنی هه لته که بکات وتی:

- حه زت لییه پارچه شیعریکی کورتت بو بخوینمه وه؟ که مییک تیروانینت گورا، چاوه کانت موله قه ی پچ که وت... له خوټ پرسی تو بلتی راست بکات؟... سه رسامیییه کی قورس جهسته ی داگرتی، تو به ئومید نه بوویت قسه بکات... ئیستا پیشنیاری هه یه... شیعر لای تو کاریکی شیتانه یه، کات به سه ربردنیکی بی هوده یه، له دیر زه مانه وه ئه م قسه یه لای تو بووه ته و ته یه کی به لگه نه ویست که به تالی له شیعر باشتره، ئی خو ئه ویش شیتته چی تپدایه، شیعر و شیتی دوو حالته ی هاوجوتن، گرنه نییه، ههر هینده ت مبه ست بوو بیته زمان، خوده چاره ره شه ریشه اتوو ه که ی به رامبه ر، ئه وه ی هینده ی تپی رامایت خه ریک بوو نیگاتان بینه یهک، ئه م سیما دزیوه زور له یه کی ده چیت تو ده بناسیت و زور له رچوخته وه نزیکه، کت و مت له تو ده چیت، به لام توش نیت.

سهره تا خولیای قسه کردن بوو به گرفتیک که به ئامان و زه مان دهرگاکی نه ده کرانه وه، ئیستاش گوئ گرتن یان خوټاماده کردن بو گوئ گرتن بووه ته دژوارترین ساتی پر ئه ندیشه ی حه زه کانت، ئه و کاتانه ی مه لی نیو دارستانه که به ره و که ناری ئاوه که مل ده نین تو له و کاتانه ی بیر له دژواندن ی ره ها ده که بته وه، چیدی کات به فیرو مه ده... گوئ له هونراوه شیتانه که ی بگره... گرنه نییه به راستی گوئ ده گریت یان نا، وشه کانت لا جوانه یا ناشیرین، به لکوو له میانی دهنگه که یه وه بتوانیت ئه و خوده نامو شیتته بناسیته وه، لیوهکانی له یهک ترازان، دهنگیکی گر وه که ئه وه ی خوټ، که شی بیدهنگی ژووره که ی تورا ند، له سه ره تا وه زور گویت به وشه کانی نه ده دا... ته نها گویت به شه پولی دهنگه که ده دا... له سه رخو وشه کانی به دوا ی

یه کدا پراو دهن، ئەمی پال پتووه دهن بۆ دەرەوی خودی خوئی، بەلام کئی هیه له پهنهانی ئەو وشه شیتانه بگات... سەرەتای قەسیدەکه له خواردنه‌وهی سەرابێک دەچوو، ئەو سەرابه‌ی سالانیتیکه بوو ته‌ مۆته‌که‌ی ژیانته‌، رۆژه‌ تالەکانی نیو کولانی سەرکیشی یاریان به‌وشه‌کان ده‌کرد... زۆرت لا سەیر بوو، له‌سەرەتاوه‌ وات ده‌زانی ژیاننامه‌ی په‌یامبەرێکی نورانی ده‌خوینیته‌وه‌، بەلام که‌ گه‌یشه‌ نیوه‌ندی قەسیدەکه‌، تاریکاییه‌ک دنیای هۆل و چاو و ئاسمانی ته‌نی، ناوه‌راستی قەسیدەکه‌ تاریکستانی نیو بیابانێک بوو. هه‌لاتن له‌و ساته‌ پر له‌ژاوه‌ژاوه‌ زۆر زه‌حمه‌ت بوو، قەسیدەکه‌ ریتمی خوئی راگرت، له‌نگه‌ری ئەندیشه‌کانی تۆی راگرت و له‌به‌نده‌ری کۆبیایه‌تیدا پاپۆری ته‌مه‌نتی راگرت، چاوه‌کانت ئەبله‌ق بوون نه‌به‌لای چه‌پدا نه‌ به‌لای راستدا نه‌یانته‌وترا پروانن، دیار بوو قەسیدەکه‌ باسی دۆرانی موله‌قی له‌خۆ گرتبوو...

قەسیدەکه‌ رۆژه‌کانی تۆی وه‌ک تۆ دهنه‌خشاند و له‌نیوئاوازیکی پر ئازاردا یاری به‌جسته‌ی وشه‌ ده‌کرد، روخسارت ئیجگار تیک چوو، سیمات بووه‌ شاشه‌ی سینه‌ما، شاشه‌ی یادگاربه‌کان، ئەو یادگاربه‌کانی ساله‌های ساله‌ له‌خۆتی دور ده‌خه‌بته‌وه‌ و له‌کۆلت نابنه‌وه‌، وشه‌کانی سه‌رلیوی ئەو نه‌بوونه‌ وینه‌ی راپردوی پر ئازارت، کاتیکیش به‌ره‌و کۆتایی قەسیدەکه‌ ملی دهن، هه‌ناسه‌ت سوار بوو، نه‌تده‌وترا فززه‌ بکه‌یت، زاره‌تره‌ک ببوی، چیدی و له‌وه‌نده‌ زیاتر نه‌توترا یان نه‌توسیت گویت له‌و وشه‌ پر ئازارانه‌ بیته‌، شیتیک هه‌موو شتیکی لی چاوه‌رێ ده‌کری، بەلام ئاوا حوکمی مه‌رگی تۆ ده‌ریکات، یان هه‌ولب‌دات به‌ره‌و لیواری خۆکوشتن راپیتچت بکات، سه‌یره‌ ده‌میکه‌ وازت له‌و خه‌یاله‌ کرحۆکه‌ هیتاوه‌، چونکه‌ ده‌میکه‌ گه‌یشه‌تووتیه‌ ئەو باوه‌ره‌ی خۆکوشتن کاری مرۆقی ئازایه‌، تۆی ترسنۆک له‌سه‌مای وشه‌، له‌شنه‌ی بای پایزان، ئەوکاته‌ی گه‌لا گسک ده‌دات، له‌ کپی به‌فربارین ده‌ترسیت. چونکه‌ ئەم شتانه‌ چه‌ندین یادگاری

ژیانی پر سەرفرازیان تیدایه‌، ئەمیستا، تۆ له‌جیهانی یادگار دزیوه‌کاندا ده‌ژیت نه‌ک یادگار جوانه‌کان... هاژه‌ هاژتیک میتشکتی داگرت... گویتکانت هیه‌چیان نه‌ده‌بیست... که‌میک کاسه‌ی سەرت نایه‌ نیو له‌پی ده‌ستت، به‌رامبه‌ره‌که‌ت چه‌په‌سا و به‌زمانیتی پر میهره‌وه‌ وتی:

- ئەوه‌ چیه‌ سەرت ئیشیت؟ خۆ نارەحه‌تم نه‌کردویت!؟

له‌و ساته‌دا نه‌زانی چی وه‌لام به‌ده‌یته‌وه‌، هه‌ر هینه‌ نه‌بیته‌، خۆت راست کرده‌وه‌ و ملت نایه‌ سەر تیرگه‌ی کورسیه‌که‌ی ژیرت و که‌میک له‌خۆت رامایت، به‌لام هیه‌چت بۆ ده‌ستگیر نه‌بوو، ناچار گه‌راپیتیه‌وه‌ سەر میتزی خواردنه‌وه‌که‌... یه‌که‌مجاره‌ له‌هه‌موو ژیانته‌دا شیعەر بتوانیت داگیرت بکات، چونکه‌ شیعەر له‌ودبو مه‌ودای گه‌ردوونی تۆوه‌ یاری ده‌کات، چه‌ند جار له‌ راډیۆکه‌وه‌ گویت له‌هۆنراوه‌ گرتوه‌، به‌لام یه‌ک زه‌ره‌ کاریان لی نه‌کردویت، جوانی کار له‌تیرامان و ئەندیشه‌ی تۆ ناکات، سیما جوانه‌کانی ئەودبوو دارستانی چاوه‌روانی، ئەو ساتانه‌ی گه‌نجه‌کان کبیژۆله‌کان به‌ره‌و نیو دارستانه‌کان ده‌بن، تۆ چه‌ز ده‌که‌یت ژوانیان لی تیک به‌یت، نه‌خاوه‌للا هۆنراوه‌یه‌ک باسی ئەو هیتلانه‌یه‌ بکات. ئەو هیتلانه‌یه‌ی یاری چه‌رامی تیدا ده‌کریته‌، ئەمجاره‌ قەسیده‌یه‌ک داگیری کردیت... به‌ده‌ست خۆت نه‌بوو، زۆرت چه‌ز ده‌کرد بۆ جارێکی تر گوئی له‌و ده‌نگه‌ پر نه‌پیتیه‌ی ئەو بگریته‌... به‌لام ترسایت ئەگه‌ر داوای لی بکه‌یت جارێکی تر ئەو وشه‌ ساکارانه‌ت بۆ بلتیه‌وه‌، له‌مه‌به‌ستت نه‌گات و زویر بیته‌، چۆن ده‌ته‌ویت تیتبگات، تۆیه‌ک هه‌رگیز وشه‌ جوانه‌کان کارت تی ناکهن، ئیستا ده‌ته‌ویت دوو جار گوئی له‌ناسۆری وشه‌ سه‌ماکه‌ره‌کان بگریته‌، نه‌که‌ی داوای لی بکه‌یت، به‌لکوو له‌ئه‌نجامی گه‌فتوگۆیه‌ک یان ئاخاوتنیکی درێژدا بگه‌یته‌ ئەو داوايه‌... نا... نا... پروا مه‌که‌ ئەمجاره‌ هاوکاریت بکات و ئەو چه‌زه‌ت به‌پیتیه‌ دی... ئەو وه‌ک تۆ نییه‌، به‌یه‌ک هه‌ره‌شه‌ی میرغه‌زه‌بیک ژیانیتیک سه‌ره‌وژیر بکاته‌وه‌ "ئاخر گه‌ر وام نه‌کردایه‌ وه‌ک ئەوم لی ده‌هات، ده‌بوايه‌

له شه قامه كاندا به دواى نانى كه پرواويدا خول بخوم. به للام... به للام... به للام... به للام چى؟! هيچ نه بيتت نهو ئيستاستا جوانى ده ناسيت، په نجى جوانى بو راده كيشن، با له سهر نوبلكيشدا بخه وپت، ميرغه زه ب روژنيك له توش تووره ده بيت و وهك نهوت لى دهكات... و ته دژوره كانى ساتى پيش ناشيرين ناسينت له ياده.

- "بو وا هيلاكمان ده كه بيت ئيمه ده زانين تو هيچت نه كرده، به للام ياسا نه مه نازانيت، هه ده بيت پرى بكه يته وه، په يمان بيت بهس كه ميك هاو كاريمان بكه چيت بوئ بوئى ده كه ين".

داوات لى كرد پاشماوه ي پرداخه بيره كه هه لبدات، به للام به چاوپكى پرى سهر سامبويه ته ماشاى كه فى نيو پرداخه كهى توئ ده كرد، نهو ساته ي بير هاته وه له ژير نازارى نه شكه نجهداندا ده مى كه فى ده چرى، يهك فرميسكى بچووك هينده ي زهنگيانه يهك له نيو درباى مهنگى چاوه كانبويه وه هاته خوار، به فرسه تت زانى، زارت كرده وه هاوارت لى كرد.

- رتيواره ماندو وه كه، نهى درويشى عه شقى هه قيقهت، بو چاوه جوانه كانى زيانى پرى په نهانيت نهو قه سيده يه م بو دووباره بكه رده وه.

به للام نهو زور بى باكانه ده ستى نايه ژير چنه نهى و بو ساتيكي دريژ به بيتدهنگى ته ماشاى كرده و ورد ورد جهسته ي ده خوارديت. به هيمنى و له سهر خو، هيشتا چنه نهى له سهر له پى ده ستى دانا بو و تى:

- نهى تو هيچ شيعريك نازانيت؟

هينده به ئاسانى نهو پرسته يه ي له زار هاته دهر، وهك ماموستا يهك قوتابيه كى پزلى يه كه مى سهره تايبى تاقي بكاته وه، به قولاييه دووره كانى نه نديشه تدا چوپوته خوارى، له نيو سهرابى رابردودا تير تير پياسهت كرد، داره رووته كانى ته مه نت ئاودا، به للام له هيچ شوئيكي وشه يه كى پرى له زهتت چنگ نه كهوت، دهسته واژه يه كى جوانت نه دژويه وه، ناچار خوئ دايه ده ست

قه دهرى نه زانين، چونكه تو له وانه نه بوويت كه شيعر وهك ناوى ژيان ده خوئنه وه، خه ونه كانيان پرى له شيعرى رومانسى، ده گره هه نديك جار تاراده ي قوشمه بازي ياريت به هه ستى ناسكى شعر نه كرد، به للام نه مپرو گه مارو دراويت، شيعر ناخى داگير كرده وپت، له كوئلت نايسته وه، بيتدهنگيه دووره كانى دروونت ده قيرپين و كهس گوئى له ده نگان نييه، هاوار ده كن و كهس دلى پييان ناسوتيت، نه ته زانى چ نه فسونيكي بوو ئاوا په لكيشى نه م دريا پرى خه مه ي كرديت، ئايا كاربگه ربى مه يه كه بوو، يان سه ماى وشه كان، چهنده ها جار تاراده ي مريون خوئ مه ست كرده وه، به للام هيچ جاريك وهك نه م جار نه ناخ قورس نه بووه، زمانى ناوه وهت ئاوا لال نه بووه... نه نديشه سهر شسته كانت ته رمى ناشيرينيان به ره و ئاسمانى دوور ده برد، له وئى له بهر هه شاماتيكي زور كه هه موويان رووت بوون وهك يه كه م ساتى له دايك بوون به هه موو گه رووت هاوارت ده كرد و به به سوزترين دهنگ، قه سيده ي شسته كهت دووباره ده كرده وه، هه شامات سهرسورما وهك خوئ ته ماشايان ده كرديت، وشه كانت وهك ليوه كانى نهو ده دركاند، خوئ نه بوويت، نهو بوو له روحي تو دا... تو قسه ت ده كرد و نهوان گوئيان ده گرت... كه و تنه خواره وه ي پرداخه كهى به رده مت ته رمه ناشيرينه كهى هه مديس فرى دايه وه نيو ناخ، شكانى پرداخه كه سهره تاى شكاندى ناخه ناشيرينه كه ته، به رده بازيكه بو گه رانه وه، به للام بو كوئى، چاوپكت هه لبرى، هيشتا له و به رته وه هه لتروشكاوه... چاوه كانى يهك له سهر يهك ده تروكاند نه كا نه پنى زيانى شيتانه ي بكه وپته سهر شه قام و نه مجاره ش به رده ستى سيخوريك بكه وپت و راپورتتيكى لى بدات...

نه تزانى چى وه للام بده يته وه، ترساي... له وه زياتر ترساي كه بزانيت شيعر لاي تو نهو دنيا ناشيرينه يه كه مانايه كى ژميربارى هه يه... يان له زوير بوونى ترساي، نه كا له ناكاو له گيژاوى نه م ونبوونه ورد و خاشكهرده جيتبه پليت و ره وانه ي دوزه خى ته نهايت بكات... يان له نيو

شه قامه چۆله كانى بیره وهریبه كانتدا جیت بهیلتیت و تاریکی گمه به سیبهره دزبوه کت بکات... ناچار وهک سهراپای ژبانته درۆیه کت بۆ چنی و فریت دایه بهرده می:

- من زیاتر چهزم له گۆرانیه.

- ده باشه به دهنگیکی نزم گۆرانیه کم بۆ بلتی.

وشه كانى سهرلیتوی ناماژهی ترسیکی گهوره بوون، بۆ یهک سات چیه نه توانی خۆت لهو شله ژانه رزگار بکهیت، چهزت نه کرد چاوه کانت ترسنوکی ته مهنی درێژی میژووتان بینیت، خیرا خۆت کۆکرده وه... به ناوازیکی هیمن، زۆر هیمنتر له قامچی میرغه زه به کهی باله خانه سووره که... گۆرانیت دهوت... گۆرانیه که که خۆت یه که مجار بوو گویت له وشه كانی بیت، وشه كانی زیاتر له هۆنراوه کهی ئه وه وه نزیك بوو، به لام هه رگیز له وینه ئاوینه ییه كانی ئه وه نه ده چوو... ناچار زۆر به زوویی گۆرانیه کهت بریه وه...

بزه یهک سهر لیهو كانی گرت، دیار بوو ههستی به شله ژانی تۆ کردبوو، بزه ی سهرلیتوه كانی زۆر ساردبوو، له وه نه ده چوو بۆ تۆ بیت، به هیو ریه که وه دهستی برد بۆ پیتلاوه كانی و هه لیکیشا، بی چریه هه ستا پروات... ته نها یهک نیگای پر سه رزه نشتی تی گرتیت... ویستت دابنیشیته وه، به لام... یهک پالی پتوه نایت له سهر کورسییه کهت وهک خۆت دابنیشاندیته وه، خستیتیه وه نیو دنیای درۆکه ی خۆت، چه ند بیزار بوویت، له چی هه لیتیت، چۆن خۆت له و دیوه زمه یه قوتار بکه یت...

پاله که ی هینده سوک بوو، نه تازاری دایت نه به خۆت زانی... پرسیاری ناوونیشانت لی کرد... زۆر به په له له ناخه وه دهنگیک هاواری لی کردیت" مه پرسه، خۆت ناوونیشانی باش ده زانیت، ئه وه له و جیگه یه یه که تۆی لی دانیشتوویت، لیی نووستوویت، لیی ده ژیت و ده مریت... مه پرسه... پرسیاری ناویت. "شه قامه کان قیز له سیما دزبوه كانی ئیه ده که نه وه،

به ناچاری هه لتان ده گرن، به لام سویندیای خواردوه خوینتان بکه نه زیرایی قهراخ شوسته یه که وه... ئه وه به نیو هه لپه رکیی هه ردوو ریزه داره که ی ئه مبه ر و ئه وه بری شه قامه که دا که و ته ری؟

تۆش له گه ل رۆحیدا ئاویزان ببوویت... لیتره دانیشتوویت، به لام له گه ل ئه ویشدا له سهر پرده که وه به ره و باوه شی شه قامه بی ماله کان ریگه ی نامویی و شیتیتی ده بری.

هیندا شیاوی ناو ئاوینه که یه کی نه گرتیه وه، وینه پارچه پارچه بووه که ی تۆی له نامیز گرتبوو. خۆت شکانت، په رتت کردن... به وردی ته ماشای هیله سووره كانی سهر ده ستت کرد، ناماژه ی ژبانیکی نه یی بوون... هه ستیکی نامۆ سهره پای داگیر کردیت... نه تده زانی کام ناکۆتا چاوشارکی له گه ل ساته قورسه كانتدا ده کات، هینده ی نه برد که وتیته خوینده وه ی هیله كانی ده ستت، ئه مه یان ناماژه یه بۆ دۆراندن، لیتره وه ده گه یته نیو سه رایی ژبانیک که وهک هات و نه هات وایه، جو له ی ئه م هیله سووره مانای زیندوو بوونی رۆحی پاکه. بورجه که شت له فه ربه که وه نزیکه، به لام به شاخدا هه لده گه رییت...، ئه وانی تر هه موو ده تگه یه ننه یه ک خال ئه ویش دۆزه خی دۆراوی ئیستایه و، هیچ شتیک نییه شادمانت بکه ن، ئه مجاره ویستت هیله سووره مه بیوه کان ئال و ویری پی بکه یت، بیگۆریته وه به کۆمه لیک که شی جوان... تا هیزت تیدا بوو مستیکی ترت کیشا به ئاوینه که ی به رده متدا... ورد و خاشت کرد، پارچه کان بۆ نیو نامیزی ده ستشۆره که ملیاننا، تا له وئ دوا باوه شی مه رگ بدۆزنه وه و له گه ل پیک خوینی ده ستتدا سه رخۆش بن و شوژدنه وه ش به ئاگایان نه هینیت. ئه مجاره ته ماشای هیله کانت کرده وه، هه موویان گۆرابوون، که وتبوونه ئه و دیو زه مهنی گه ردوونه وه... له م ساته دا ترس گه یشته نیو دۆزه خی ئه فسانه کان، چیدی ترسنوکی نایته پیناسه ی کابرا ورگنه که ی ئه و دیوی ئاوینه شکاوه که... ئه مجاره هیله کان گه شبوون، پر بوون له شادی،

یە کیتکیان بە پێگەیی کاکیشاندا شادمانی بە قاچاخ دەگواستەووە بۆ سەر پشتهی ورچی گەروە، لەوێشەووە بۆ نیو پێخەفە ساردە ناوازهکانی شار، ئەو شارەیی سالانیتیکە بزەکانی لێ دزراوە و لە چوارچێوەیە کدا خراوەتە سەر وێنەیی دێوەزمەییەک، هەندیک جار بزە دزراوەکان دەفرۆشن بە مەملەکەتەکی ئەولانەو، چونکە لەوێ هەموو شتیک قاچاخە تەنانەت مووی بزنیش، چونکە قژی داھینراوی کێژە سرکەکان دەخاتەووە بیری خەفەبووەکان، لای ئەم شادمانیی نیو کۆلانە کۆنەکانی شار، بووەتە مەزلگای قێزەوونەکان، لێرە ماچ و پێکەنین راو دەکرین، هەر لەبەرئەو شە تۆ بەدزی و دۆراویبەووە ژبانەت درێژە پێدەدەیت. کات خۆی بەرەو لای نیوڕۆ پەلکیش دەکات... لەناکاو راجەنیت، دەستت دایە تەلەفۆنەکە، لەسەر خۆ ژمارەکانەت دوا یەک خست، ئەمڕۆ پیتویستت بەمۆلەتە، دەستت بریندارە، لەبیرت چوو بیپێچیت. ئەو بەری تەلەفۆنەکە وەلامی دایەو:

- "فەرموو... کێ قسە دەکات، ئەلو"

لەبیر خۆت چوویتەووە، تەلەفۆنەکەت بە کراوەیی بەجێ هێشت، کایرەیی ئەو بەر هەر قسەیی دەکرد... بەپەلە لەپێ دەستت پێچاوە لە نیو برینبێچیککی سپیدا گۆرانی سەرکەوتنی بۆ نیو ئاسمانی بێ شەر و دوکەل تۆمار کرد و لە نیو گوتییە کەرەکانی شاردا پەخشی دەکردهو... دەتویست خۆت بە کارێکەووە خەریک بەکەیت سەرەتا خۆت لەبیر بەریتەووە و خۆت لەم بارە قێزەوونە رزگار بەکەیت، تا وێنە دزیووەکانی سەر مێزەکە لە یادگارێبەکاندا ون بەکەیت... چەند شەوێکە تا بەیانێ تۆ و جگەرە یەک ئەوی ترتان دەسووتین و تەواو نابن، ملیۆنەها ئەستێرە لای لایەت بۆ دەکەن و خەوت لێ ناکەوێت بیداری مێشکی هەراسان کردوویت، شەوونخوونی بەدیار لاشەیی خەمەووە تیر گریانی کردیت، ئەم لاشە پیرە قرخە نامریت و سروودی مەرگی خەمەکانی بۆ بچریت؛ تا هەتا هەتا یە نەگەریتەووە بۆ نیو دنیای چاوەروانیت... بیرت لەسەردان کردووە، سەردانی مەزاری ئازەلەکان

یان پارکی دیلی یاخود فرۆشگای خەمە کۆنەکان، یان... یان... سەردانی کێ دەکەیت هەموویان بۆ تۆ دوژمنیکن رۆژانە گریانت پێ دەفرۆشن... لەبیر خۆت چوویتەووە، بەدوا یە وەلامیکدا دەگەریت... بەلام تۆ زەمەنیکە تاقەتی ئەمەشت نەماوە... لەگەڵ زرنگەیی گۆرانی نیو رادیۆکەدا، ئاوازه خەمناکە پێ یادگارێبەکەیی دویتیت بیر کەوتەووە... بەپەلە بەخۆدا هاتیتەووە...

پێلاووەکانەت بێ گۆرەوی کردە سەرپێ و بەرەو ئامیزی شەقامە قەرەبالگەکان راتکرد، جار ناجاریک ئاورپیکت لەم لاو ئەولای خۆت دەدایەووە و ئەم سیمات دەپشکنی، چاوت دەبرییە ئەو نیگا، بەلام هیچیان ئەو نەبوون... بەهەلەداوان خۆت گەیانده سەر شەقامە گشتییەکە... چووتەووە هەر هەمان جێگای دویتنی و رۆژانی رابردووت و لەسەر هەمان کورسی و مێز ئامبازی یادگارێبەکانەت بوویتەووە... چاوەرێ بوویت، وەک قازوو چاوەرێ کۆچی وادەیی، یان ماسی کاتیک تەماشای سیمای کەمبۆنەووەیی ئاو دەکات و چاوەرێ مەرگە... تۆش بەو ئەندازەیی چاوەروانی برستی لێ بریبوویت... بروسکە یەک لەمیشکتدا ئامازەیی بۆ دارستانەکەیی لای سەرروی میوانخانەکە کرد... هێشتا دەمت لەخواردنەووەکە نەدابوو، بەرەو نیو قولایی باسکی خوارەووەی درەختەکان خۆت کوتا تابگەیتە باوەشی ئارامی و، لەنیو چاوە هێمنەکانیدا مەلە بەکەیت، دوا ساتی لیکترازانی مالتاوایت هاتەووە یاد، لەو دەچوو بۆ ئەبەد لیت زویر بوویت... بەراکردنیککی سووک لاسکەکانەت دەجولاندهووە سەمای گەرانی سەرابی و بالەفرەیی لاسکە یەک سالەکانی درەختی دارستانەکە هەموو خولیا یەکیان داگیرکردیت، چاوەکانەت بۆ ئان و سات خافل نەدەبوون، لەم راکردنەتدا بوویتە هۆی تۆرانی چەندەها مەل و، ژوانت لەچەندەها چۆلەکە و بالندە تیکدا... جریووە و فرینی بالندەکان هێندەیی تر سەرسامیان کردیت... دوا هەنگاو، وەک پەیکەر لەجێگەیی خۆت چەقیت و کوندەپەپوویەک هێندەیی بەرخیک لەبەردەستدا لەسەر چلی داربێک هەلتوتکا بوو، بومەیی

دههات... يهك پارچه بويته خه ميكي سارد، چاوهكانت پر بوون له تاو.

خو ئه مېش پيشبيني بيته ژنه قاوه گرهوه كه نييه...

"تو بالنده يهك ده بيته ميواني دوا ساتي ژيانت"، ئه م نه گبه تيبه له كوټوه پيدا بوو، جوگه بچووكه كهت بري و پهرينه وه ئه بهر، ئه بهره له هه موو شتيكدا جيا، جيا له پرووناكي، له دار، له ئاسو جوانه كانی پاش يه كه م جريوه ي چوله كه... له ناكاو شيت ئاسا كه وتيته هاوار كردن.

- هو كايرا ناموكه، ئه ي جانه وهره كه ي شادمانيم، ليره وه تيده پهرم چاوه پروانم كه، ده ميكه بو سه ي ژوانيك يه خه م پيده گريت، نه كه له چاوانم ون بيت، ئيستا سهراپاي هو تراوه كه م له بهره...

به لام كه ويستت ناوي به ينيت... نه تزاني ناوي چيبه؟ زور بيرت كرده وه، زور جاريش ناوي خو ي بچ گوتوت، زور جار ياري به وشه كانی خوشه ويستي كرده وه و بريزي كرده ون تاكو ناوي فير بيت، به ناچاري ناوي خوتت لي نا، چونكه له خوت ده چوو، له و مرؤفه ده چوو له سه ده ي پيش دؤراني گه ورده دا هاوپرېت بوو، يان هه ر خوت بوو. هه مديس ده ستت كرده وه به گؤراني چرين، له ترساندا نه ت ده زاني چي بكه يت... گؤرانيه كه ي جاري پيشووت دووباره كرده وه... تا هېرت تبادا بوو گؤرانيه ده وت... له ژيانندا تووشی حاله تي وا سه ير و نامو نه بوويت. زور به نا ئاسايي چاوت گيژ ده دا، به نيگاي پر له حه سه ره تي بينينه وه ماچي دار و به ردی دارستانه كه ت ده كرد و لپيان ده پارا يته وه، تا شوينه كه يت نيشان بده ن... كو كوختيبه ك له و ترسه سامناكه به ئاگاي هيناي، ديار بوو ده يزاني جيگه ي ئه و له كوټيه... قرچه قرچي شكاندني چل و چينه و كان له دووره وه ده هات، له گه ل هه ر هه نگا ويكدا ده نكي ته قه يهك ده هاته گوټ، تهك، تهك، تهك، هاوارت كرد:

- كيي، تو كيي، وه لام به ره وه ئه گينا ئه تكوژم به په له ده ستت برد بو به ركه مه رت، ده سه ته كانت گيړا، هيچي تيدا نه بوو، ئه وكات له ترسي پيشبيني قاوه گره وه كه نه تزاني چي بكه يت بروات نه ده كرد به و ئاسانيه

ده مانچه كه ت له بير بچيت، چونكه ته نانه ت سي به ره كه ي خوشت دوژمنت بوو... به ره و لاي تو ده هات له ترساندا خوت نووسانده قه دي دارتيك، نه تده ويرا به نامان و زه ماني لي ي دوور بكه ويته وه، زا ره ته رك ببويت، چيت لي ده كات نا. نا... ناكوژيت... مه ترسه، كوشتني تو ناكاته هيچ، يان تو له ت لي ده كاته وه يان ليت خوش ده بيت...، له دووره وه چيلكه كه ي ده ستی ده ركه وت. ئه و چيلكه يه ي وه ك رينما كه ري خو ي به كاري ده هينا... زور به خاوي ريگه ي ده بري هيچ په له ي نه بوو... له ناكاو سيما چلكنه كه ي ده ركه وت، كت و مت خوت بوويت يان ئه و بوو... ده سته سر كه كانی نابووه سه ر ده مي و ريشي پاك ده كرده وه و وه ك زا هيدتيك له تافي ئه شقي ونبوودا ته ماشاي ده كرديت... چاوه ته ريوه كانی له سه ر پيلا وه كه ت نيشته وه، ديار بوو، هه ستی به په شو كاوي تو كرد بوو. بروكاني هينا يه وه يهك، سي له ي له ترسه كانی تو گرت ه وه، ده يزاني ئه هر يم نه ي تو قيسو له چاوه كانی تو دا باره گاي خستوه، به نيگا پر له گومانه كانی هاواري لي كرديت و له ناخيدا ئه م دي ره ي بو خو يند يته وه "لي ره ش وازمان لينا هين؟!" سه رلي شيو او به دواي چيدا و لي ليت و بو كام پارچه ي ونبووت ده گه رپيت، كه ي ده ست به ردارمان ده بن ساتي دوور له دؤزه خي پر ته له كه ي ئيسه به ئاسوده يي بزبن.

به هيتوري ليت نزيك كه وته وه و به چرپه پتي گوتيت:

- ئه مرؤش هه مان گؤرانيه كه ي دوينيت دووباره كرده وه، تو به مه نابيته من...

- ويستم سو راخت بكه م. به لام نه مزاني چون... ناوه كه تم له بير چوو بووه وه.

به سه ره له قانديك پتي گوتي دوام بكه وه... له سه ره خو له دوايه وه رو شتي... پيلا وه كانت هه لكيشايه نيو قاچه بي گؤره وييه كانت... كه ميك ليت دوور كه وته وه، هاوارت لي كرد، ئاوري نه دا يه وه به را كردن دواي

کهوتیت... هه ناسهت لی برا، به نیتو چریی دارستانه که دا په لکیشی کردیت... تو حه وسه لهی ئه و هه موو رۆیشتنهت نه بوو... به لām به ناچاری دواى کهوتیت... له دارستانه که به ده رکه وتن و به ره و قولایی شه قامه پانه کان ملتان نا، له ویتو چه نديکی تر ریتگه تان بری، تاکوته را دار و دره خستان دهاته ریتگا، شوینه که له زۆنگاویکی وشکه وه بوو ده چوو، له دووره وه په یژه یه کت هاته پیش چا و که به ره و هه ور ئاراسته کرابوو، په یژه یه کی ئه فسانه یی... بو گه یشتن به کوشکی به فرینی ئه و دیوو هه وره کان... له به رده م په یژه که دا ئیستیکتان کرد و به فرمانیکه وه پیی گوتیت:

- فرموو!

توش بی پرسبار سواری په یژه که بوویت و کهوتیته ری برین... به ره به ره له زهوی دوور ده که وتیته وه، په کانت به شه قاوی خیرا ده بری. به خوت ده گوت "چی ماوه له دهستی بدهم؟ من هه موو شتیکم له ده ستداوه، ته نانهت خودی خو شم، لیبره وه به ره و سلاوی ئه ستیره کان مل دهنیم، ده چم ده ست له بالی هه لۆکان ددهم و له چاوی ئه وانه وه ته ماشای وردوخاشبوونی بیدهنگی ده که م".

هه ر به رز ده بویته وه و نه ده گه یشتیته دوا پلهی په یژه که، هه ر ده رۆشتیت و چاوت زیاتر کۆتایی لی دوور ده که وته وه. دواى برینی ماوه یه کی زۆر هیلاک بوویت، قاچه کانت شه کهت بوون، وه نه ز ده یبردیته وه و په شه با سارده کانی نیو ئاسمانی دوور ده م و لیویان ده ته زانیت، قسه کانت له سه ر لیوه شینه ه لگه راوه کانت له سه رمادا ده یبه ستن، شل بوویت، ده سه کانت خو یان بو نه گیرا، لاقه کانت چۆکیان دادا، هه ر هیندهت ئاگایی لی بوو، به ربوویته خواری، له نیتو هه وادا مه لهت ده کرد... ئاگات لی بوو له و به رزیبه زۆره وه به ره و گه رووی زهوی ملت ده نا.

سبه ینی زوو شار هه والی تیدا بلا بووه وه، ئازانسه کان هه موو هه واله که یان بیست، پۆلیسی نه یینی راپۆرتی خو ی گه یانده به ریتو به رایه تی گشتیی هه و الگری... کابرایه ک له نه موی پانه ی نیو میوانخانه ی شاره وه خو ی فری داوه ته خواری، به پیی راپۆرته کان خو کوشتنیکی ته واه، دواى لی کۆلینه وه ی ورد ده رکه وت یه کییک له و جمکه بووه که... خه لکی شاریش هه موو رایانگه یانده که شیتته جوانه که ی شار بو ئه وه ی پاله وانیه ته که ی تاسه ر بیت، له که شیک پیرو زدا، پاش خو شوردن و ریش تاشین جوانترین جلی خو ی له به ر کردوه و پاشان خو ی کوشتوه.

به لām باخه وانه حه کیمه که ی شار سویندی ده خوارد که هه ر رۆژی دوینی به چاوانی خو ی شیتته پیرو زه که ی شاری بینیه له دارستانه که وه به کۆلیکه وه به ره و ئه و دیو سنووره داخراوه کانی مه مله که ت رۆشتوه.

له و رۆژه وه که س ئه و جمکه ی نه دیبه وه و هه و الیان ونبوو.

۱۹۹۷/۸/۱۰

چاوه‌کانم به‌ره‌و لای دارستانه‌که ده‌پرن

شیداره که ت ناخی پر کردبوویت... مهرگ له فرمیسه که کانت دهچۆرا، ئەو مهرگی ببوه ههقیقه تی ئەندیشه کانت... تراویلکه یه سه مای ژیر ئەم دارانه، مهرگ لیره خۆی مه لیس داوه... ئەوهی ده بیینیت خه و نیتکی به دینه هاتووی نهسته ترساوه کانت نییه... به لکوو کاره ساته و له زهنگی ماله که ت ده دات و بی ترس چاوه کانت دهرده هینیت و له بهر دهرگای کۆلیته که تدا که مییک گه مه یان پین ده کات و پاشان ده یانخوات... تۆش ناویریت سه ر بهرز بکه یته وه... تا دیت نزیک ده که ونه وه... سه یره ژاله نه ده قریشکینیت و نه داوای یارمه تی ده کات، وه کو ئەوهی له هه موو شتیک بی ئومید بوو بیت... به ترسیکی زۆره وه له م گه مه ی مهرگه ده پرسیت... ناویریت هاوار بکات نه کا ریبوارانی شه قامه پانه که ی شار جارێکی تر به نه عله تی بکه نه وه و نه فره ت بارانی ئەبه دیی بکه ن... یان داوه لئاسا ریزبن و تف بکه نه سیمای شیتیراوی... تۆ ته ماشا ده که یه ت و ئەو ناتبینی... تۆ بو ی ده گریت، به للام ئەو رقی له هه موو تان ده بیته وه. قه دی دارێک نییه پارچه یه ک له جه سته ی کو ت کو ت کراوی ژاله ی پیا هه لئه واسرا بیت. تۆ بلێی مانای بوونی ئەم هه موو تازاره چی بیت؟ تارما یه که ت بو ئەم ساته ی خۆی ده گری... له ژیر پێی ئەو بکوژده ا هیچ گولێ نارو پیت... له و ساته وه ته نها له شه ودا بیتاریت و وه کو شه مشه مه کو پیره ت لیه اتووه، هه موو ئیواره یه ک کاتییک خۆر به ره و دوا ساته کانی ته مه نی خۆی په لکیش ده کات تۆ له دهرگای ماله وه دیتته ده ری و به بی ئەوه ی به خۆت بزانیته له چه قی ئەم دارستانه سامنا که دا خۆت ده بیینیته وه... هه موو ئیواره یه ک ژاله کو ت کو ت ده کریت، به للام ئەم ئیواره یه زۆر جیا وازه، برینه کان خۆنیان لی ده تکیته، جه سته که زۆر بی ده نگه و نا قیرینیت، تۆش له نیو، راراییه کی کوشنده دا ده هاری... ئاوازیکی ترسینه ری جه نا ئزی له و سه ری دارستانه که وه به ره و گو ییه که کانت به شه پۆل شالا و دینیت. ته زویه کی ترسینه ر سه راپای نه سته دا گیر کردیت... مهرگ به رده وام باوه شیان به ملی دارسنه و به ره کاند

نه تده زانی چ قه ده ریک تۆی گه یاندۆته ئیره، مهرگ له هه موو لایه ک پرسیا ری ده کرد، ته ماشای قه دی کام داره ده که یه ت؟ دارستانه که سه راپای له سو ری ئیواره دا نو قم بووه... له دوره وه چاوت لیه که کابرایه کی زه به لاح پرچی ژاله ی گرتووه و به ره و لای تۆی به کیش ده کات، چه قۆیه کی ده سک شاخی به ده سته وه یه که وه کو کافور سپی ده چیته وه... له بن هه ر دارێکدا ده وه ستیت و به خۆین ساردیییه کی سه یره وه پارچه یه ک له جه سته ی ژاله ده پریت و به بزما ریک به قه دی دره ختیکدا دا یده کو تیت... له شوینی هه لئواسینه که یشدا جوگه له ی بچووک بچووک خۆین درێژ ده بیته وه... ئەنگۆره ی ئیواره تیروانینی لیل کردوویت، به چاویکی پر له گومانه وه تیی ده روانیت... کابرا به ساردیییه که وه گول به رۆژه ده ترو کینیت و پارچه گو شته کانی داده کو تیت... سه ره تا دوو لیوت بینی به قه دی دار سه رو بییه که وه بوون و ده بانپرسی بو؟ له هه موو تانی ده پرسی... کابرا زه به لاحه که شانێکی هه لته کاند و گوتی: نازانم... دوو لیوه بی ده نگه که چۆرا وگه ی خۆنیان تا به ر پتی داره که هاتبووه خواره وه و له سه ر زه وییه که یه ک بازنه ی بچکو له یان دروست کردبوو. ئەم ساته ساتی تیرامان نه بوو، بۆنی هه ناسه

ده کرد و بۆ ئه بهد لیکتری جیانه بوونه وه. شنه بای ده مه و ئیواره ش به رقه وه سه مای به هه ردوو کیان ده کرد، ئه وه تا به ره و لای تو دین... داره کان... لیتوه کان... گوئییه کان به ره و لای تو دین. دره خسته کان به هیمنی و بی راجله کین پارچه ی جهسته ی ژاله له خو ده گرن. قه دی داره کان چون تابلویه ک که جهنگ تو قان دیستی زاره تره ک بیوون... چاوه کان به قه دی دره خستییکی کاژوه له قه ده ری خو بان رامابوون، ئەمان، پییان وانه بوو به م شیویه کوتایییان بیت... هه رگیز پییان وانه بوو بکوژه که یان وا خوین ساردانه مامه له یان له گه ل دا بکات، تهنه ا له و کاته دا بۆیان ده رکه وت که بکوژه که یان چه ند دلره ق و بی به زه بییه، هه ر ئه و کاته ش بۆیان مه علوم بوو مه رگ چیه و نازار چیه و چی ده به خستیت. ئه و پرسیاره ی سه راپای بیرکردنه وه ی ژاله ی داگیر کردبوو، وه خته وه لامه کانی ده ست بکه ویت... چاوه کانی خه ونی به شه پۆلی ده ربای به رینه وه ده بیینی... له نیو تاریکی دارستانیکدا به په لی داریکه وه بی روانین هه لئو اسراوه... نه تزانی چی بکه ییت! بچیت له هه موویان بپرسیت یان دوای داوی خوینی گه شی بکه ویت و بۆ یه که م ساتی تاوان به رتیکه ویت... نه تده زانی بۆچی وایان لئ کرد. بۆچی وای لئ کرد... بکوژه که ی ده ناسیت، به لام نه تده ویرا جوان ته ماشای روخساری بکه ییت... بیتت له سیمای دزیوی ده هاته وه. وشه کان له نیوان لیتوه کانتدا بی ده نگ ده مردن... وشه کان له نیو ناخدا هواریان ده کرد و به سه رتا ده یان نه راند... بۆچی وای به یده ست و ترسنۆکی، له چی ده ترسیت؟ هه ستت کرد که سی له دوا وه شانت ده گرتت. به زاره تره کییه وه ئاورپیکی خو نه ویستت دایه وه، که ست نه دی، به لام پۆلی بالداراری ره ش به ره و قولایی دارستانه که دایان له شه قه ی بال... بانگیان ده کردیت... نه تده ویرا بچیت... ترسایت هه مدیس ترس یه خه ی پیگر تیتته وه... تاریکییه کی ترسناک ئه و ناوه ی له نامیز گرتبوو... جیگه ی خوینی پارچه براره کان وه کو لاله ده دره وشانه وه... ده می چه قۆکه ش، کاتیک پارچه

گوشته کانی لئ ده کردوه بریسکه یه کی سه یری لیتوه ده هات... چاوه کانی بکوژ وه ک دوو چاوی گورگ سور ده یانواند... له مه نده زیاتر رووناکیت به دی نه ده کرد... لیت نزیک و نزیکتتر ده بنه وه... ژاله تهنه ا یه ک ده ستی پیوه ماوه، بیتده نگ به ره و لای تو هه نگا و ده نیت پرچی به ده ستی بکوژه وه گرتی خواردوو... چاوه کانی سوالی فریاد ره سیت لئ ده که ن... چه ند ده نگیک له دوو ره وه هاوارت لئ ده که ن "نیوه کین بانگم ده که ن؟ نیوه من چون ده ناسن؟ ئه ی بکوژ، ئه ی ئه و که سه ی به دم گو له به رۆژه تروکاندنه وه سه دان ژاله ت پارچه پارچه کردوه، پیم بلئ ئه م و بیژدانه سه رت که ی ده کزیتته وه؟ گویت له چرکه ی تروکاندن تویکتلی ده نکه گو له به رۆژه کان بوو... قرچه ی برینی پارچه گوشته حه رامه کان دیدی ترس و ناومی دییان پی قه پات کردیت... گه یشتنه به رده مت... تاکه ده سته که ی ژاله به په له ئالایه نیو قه دت، نازاریک له نیوان هه ردوو رانته وه ده ره پیه ده ری... هاوارت کرد... پر به دارستانه که هاوارت کرد... چی بالنده ی دارستانه که هه بوو له ترسی قیژه که ی تو دایان له شه قه ی بال و هه لفرین... ترسان نه کا ئه مه دوا ناگری تو له ی زه مه نه کرچه کان بیتت. نازاریکی سه یر بوو، له هیج نازاریکی تر نه ده چوو... له گه ل ئه م هاواره ی خو تدا هاوکات جه سته خویناوی و شیوتراوه یه ک قۆله که ی ژاله به رده مت که وت و قریشکه یه کی گه وره ی لئ به رز بۆوه، وای لئ کردیت یه کسه ر ده ست بۆ نیو هه ردوو رانه کانت به ریت... ده ستت گیترا زاره تره ک بویت... ئه مجاریان به په له تر ده ستت گیترا. ئه وه ی تو مه به ستت بوو له جیتی خو ی نه ما بوو... ترسایت... جوژیکی ترسایت هه رگیز شتی وات به خو ته وه نه دیبوو... نه تده زانی به ره و کوئ هه لبتیت... ناچار به ره و دامینی چره دارستانه که فره ت کرد و به ره و ریگه قیرتا و کراوه که ملت نا... تاریک داها تبوو، لایتی ئوتۆمبیلیک به ناگای هینایتییه وه... هاواریک زنجیره ی بیرکردنه وه ی پچراندیت... چاوت له سه ر رووناکییه که نیشته وه... له به ر رووناکیی لابته کاند شتیکی سه یرت

بینی (حهوت دلوپ خوینی گهوره بهره و ناو دارستانه که دریژ بیوونه... یه کهم دلۆپیان له بهردهم پیتلاوه کانی تۆوه تیده په پری، هیشتا هالاوی لی هه لدهستا، وات دهزانی له نیوگه لی تۆوه قه تاره ی بهستوه... قه قماخه ی خوینی ژاله و دلۆپه خوینه گهرمه کان تیکه ل بیوون... له داوه بانگیان کردیت... راجه نیت و دهستت بۆ ئەندامه که ی نیو گه لیت برده وه که میک هه لنگلۆفی، وهک خۆی وابوو. دیسان راجه نیت وه... که میک له بیر خۆت چوویت وه... تینه گه یشتی خه ونه؟ یان زینده خه ونه؟ یان راستییه؟ داره کان هیچیان پیتوه نییه... که چی داوه خوینه کان به سه ر تویتکی داره کان ماونه ته وه، یه کییک به هه له داوان به ره و لات دههات... کتومت له بکوژ دهچوو، به للام براکهت بوو. پیناچیت ئه ویش بیت... به للام کت و مت له و دهچیت هه ر خۆشیه تی... دهستی خسته سه ر شانت... وهکو سه ر زه نشت کردنیکی پیتی گوتیت:

- ئه وه چی ده که ییت؟ بۆ واز له نیو ئه م دارانه ناهینیت... کات نه مابوو بییت ئه م ئیواریه نه بییت! ئه و خه لکه هه موو چاوه پیتی جه نابته و تۆش لیره ترسی خۆت ده رده که ییت... له چ ده ترسیت؟ هه رچی بوو بوو. ئه و به سزای خۆی گه یشت، هه رچیش کوشتی دهستی خۆش بییت.

- تۆ بوویت، ئه مهت له ژیر لیتوه وه گوت، به سه رتا شپرانندی

- چی ی ی؟ شه رمه زاریبیه بۆ من تۆ برام بییت... سه ره رای ئه وه ی ئابروت بردین هیشتا وا ده لیتیت، ده بیه به به شه ر و واز له نیو ئه م دارانه به یینه .

به ره و لای ئۆتۆمبیله کان په لکیشیان کردیت، دهنگی خه ماوی ژاله بانگی ده کردیت... ئاورت دایه وه، براکهت به توندی پالی پیتوه نایت... تاریکی شه و ئه و ناوه ی داگیر کردبوو... به خیراییه کی شیتانه به ره و ناو ئاوابی گه رانه وه، له دووره وه گوتیت له دهنگی ده هۆل کوتان بوو... ئه م شه و

زه ماوه ندی دووهه مه ته که نه یه کهم و نه ئه میشیان ویستی خۆتی تیدا نه بووه. شمشیری برا گه وره هه موو شتیکی پیتی کردوویت... له ولای قه ره بالخییه که وه ئۆتۆمبیله کان هیتواشیان کرده وه له به رده م مالتیکی چه په کدا راوه ستان... یهک مۆلگه مرۆف بۆ ئاههنگی تۆ هه لده په پین، تۆش رقت له هه موویان ده بۆوه... نه تده زانی ئه م بیتی مانایییه چییه! به ره و حه وشه ی ماله وه بردیانیت... کۆمه لیک ئافرهت چاوه پیتی تۆ بوون... براکانت ئه م لاو ئه و لایان لی گرتیت... به ره و ژووره که ی خۆت په لکیشیان کردیت... ده رگای ژووره که جیره یه کی لی به رز بۆوه... پیره ژنیکی خالاوی به سه ر زه نشته وه تیت راما. به ره و ئه و سه ری ژووره که چاوت گواسته وه... کیژۆله یه کی تازه پینگه یشتوو به ترس و سیمایه کی پر له شه رم و دوو دلاییه وه لیت ورد ده بۆوه... یه کهم جاره چاوت به چاوانی ده که ویت... به خۆهاتیته وه، ئه مه بوکی یهک شه وه ی تۆیه. جوان سه رنجت دایه. له سه ر تاقی په نجهره که ی به رامبه ری دانیشیتیت... ماوه یه کی زۆر دانیشیتیت په له ت نه بوو. جار جار به کلکی چا و ته ماشایه کی ئه و بوونه وه ره که ساسهت ده کرد، له ناخافلا نیگاتان یه کانگیری یه کتری بوو... له نیو ترس و له زه تی جه سته دا چاوه کانی بریقه یان دههات... لیتوه له رزبوه کانی بانگیان ده کردیت... به چا و ره زامه ندی خۆت تیکه یاند هیدی هیدی جله کانی خۆت داکه ند و ده مانچه که یشت له سه ر جله کانت دانا... وهکو یه کهم ساتی ژیان و ساتی سه رتاته شۆری مه رگ پرووت بوویته وه... ته ماشای جه سته ی ترساوی خۆت ده کرد... هاوارت لی به رزبۆوه... به للام که س گوتی له م هاواره نه بوو... ته ماشایه کی نیو رانی خۆت کرد وهک خۆی وابوو... به للام یهک دلۆپ خوینی وشکه وه بوو کونی ئەندامه که ی نیو گه لتی سواغ دابوو... به پارچه په رۆیه کی ته ر پاکت کرده وه. بیرت هاته وه پرسیار بکه ییت، نه تده زانی ئه و دلۆپه خوینه خوینی خۆت بوو یان هی ژاله... به کاوه خۆ خۆت هاویشته نیو پیخه فه که، هالاوی جه سته یه کی بلورین سیبه کانی پر کردیت... دهستت برد

بۆلامل و سنگی... زیاتر خۆت لی نزیك خسته وه... ترس سه رتا پای
 جهسته ی داگیر کردبووی، ئەو له تو باشتر نه بوو، ده له رزی و له ژیر
 دهسته کانتدا ههستت به له رزینی ده کرد... خه ریک بوو له ترس و له زهت دا
 ده گریا... به لام ئامبازی بوویت و که وتیتته ماچ کردنی... زۆر خه ریک بوویت
 به لام نه تتوانی تا سه ر تینویتی چاوه سه زاوییه کانی بشکینیت...
 نه تتوانی. بۆچی؟. خۆبشت نه ترانی... زیاتر خۆت خه ریک کرد، دیسان
 نه تتوانی... که میک دوور که وتیتته وه... به چاوی پر له به زه ییه وه سه یری
 ده کردیت... جگه ره به کت پی کرد، تا قولایی هه ناوت هه لتمرژی... ویستت
 هه ول بدهیتته وه... له گه ل لیك ترازان و وازبوونی تاکی ده رگاکه ده نگیکی
 سه رزه نشتکه رانه ت هاته گوئی: چیت کرد؟ خه ریکی چیت؟ ده په له بکه
 خه ریکه ئابرومان ده به یت... تۆش به هیمنییه کی چاوه پروانه کراوه وه له نیو
 پیخه فه که تدا لپی راکشایت... خه ویکی قورس پیللوی پیداده خزانیته
 خوارئ... ئاگات له خۆت نه ما... جاریکی تر ده رگا ترازو پیره ژنیک
 سه ریکی کیشایه ژووره وه شتیکی بی سه روبه یری له ده م ده رچوو، به لام
 به لاتنه وه گرنگ نه بوو... بی ده نگیه کی سه یر ئەو ناوه ی داپۆشیشوو...
 ههستت به بی وه زنی جهسته ت کرد... بوکیکی په یری ئاسا هات و له ژوور
 سه رته وه دانیشت و به میهریکه وه دهستی به قژتا ده هینا... ژاله بوو، چاوه
 قوله پر له سۆز و فرمیسکاوییه ره شه کانی تییگه یاندى که (تاماویت ئەم
 بوکه ت به کچی ده میتینته وه... هه رگیز هه رگیز بۆت نا کریت به...". بۆم
 نا کریت به چی؟ له قیزی خۆت به ئاگا هاتیتته وه... هه ر خۆت بوویت...
 ئەویش سارد و بی به رگ له و لاتنه وه پال که وتبوو... سه رت سووما بوو.
 ئاخۆ ئەم هاواره له ناخته وه ده رپه ریبی یان له ئازاری برینه کانی ژاله وه؟
 ده نگى ژاله یه یان ناخی خۆته و زایه له ده داته وه... دهست و په نجه کانت
 ئالانده که مه یری جهسته بلوریه پرووته که ی ته نشتت موچرکیکی چیژ
 ئامبزی پیدادا هات و پرووی به لاتدا وه رگیرا... به چاو تیت گه یاند چی

له توانادا هه یه بیكات تا بتوانیت بچیتته لای، زۆر خه ریک بوون، چیتان
 زانی تا قیستان کرده وه بی سوود بوو. له وکاته دا که ئەوسه یری له نیو گه لئا
 شوڤ کردبووه وه بی هودانه هه ولئى له گه ل دا ده دایت، ده مانچه که ت گرته
 دهست و لوله که یت له گویتی خۆت ناو دواشت که گویتی زرنگانیته وه
 ته قینه وه یه کی گه وره بوو.

پهنووی بهر دهم پښه بای مهرگ

هه‌میشه چاوی خه‌وبینیان لیکناره... خۆی و ئەم تهرمه خامۆشه به‌شه‌خته بووه و ئەم به‌فره ئەستورره بێ به‌زه‌بیبیه له‌م شوپینه چۆله‌دا سێکوچک‌ه‌ی چ هاوکیش‌ه‌یه‌ک پێکده‌هێت؟ ده‌نگێک هه‌ره‌شه‌ی مردنی لێ ده‌کات، ته‌نها‌یبیه‌کی کوشنده‌ی هه‌خه‌ی گرتوووه و وره‌ی پێ نه‌وی کردوووه، ناتوانیت بگه‌ریته‌وه، سه‌ده‌ها کیلۆمه‌تر له‌یه‌که‌م ده‌نگی ئۆتۆمبیل‌ه‌وه دووره... له‌به‌ری خۆرئاواوه جار‌جار تارمایی دێیه‌ک ختوکه‌ی پیلۆی ده‌دا... نازانیت ئەمه سه‌رابی ئەم بیابانه به‌فرینه‌یه یان چاوه‌کانی راستیی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن!...

ویستی هاوار بکات، هاواریش بکات ده‌نگی ناگاته وینده‌ری، نه‌یده‌زانی سه‌ر به‌کامه ولاتیانه، له‌نیوه‌ندی سێ ده‌وله‌تدا گیرى خواردبوو... مات و به‌یده‌ست له‌به‌رده‌م چرکه‌کانی ژياندا دۆش دامابوو... زۆر دوور ته‌ماشای به‌رده‌می خۆی ده‌کرد... وه‌ک تراویکه‌یه‌کی ئومیدیه‌خش خۆی به‌پیلۆیدا مالى بیت خه‌نده‌یه‌کی تالی هاتى، به‌لام هه‌ر زوو کوژایه‌وه... له‌نیوه‌ زینده‌خه‌ونیکى بێ ئومیدیدا بێ ده‌نگی هه‌ره‌شه‌ی مه‌رگی لێ ده‌کات و پیاوه سپی پۆشه‌کانیش له‌سه‌ر ریتمیکی هیناش به‌ره‌و پرووی دین و ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ ده‌که‌ن، چواریان چوونه ژێر ته‌رمه‌که و دوانی تریش هاتنه ژێر بالی ئەمه‌وه، ویستیان برۆن له‌پر به‌ده‌ما که‌وت و به‌جه‌سته‌ی هاوسه‌فه‌ره بێ گیانه‌که‌ی گیرسایه‌وه... کزه‌ی سه‌رمایه‌کی ته‌زینهر هینایه‌وه هۆش خۆی... زاره‌تره‌ک بوو بوو، زمانی قورس،، می‌شکی کاس "نازانم... وتم ناچم، ئەى بۆ سه‌ری خۆم هه‌لگرت؟، له‌وی له‌سه‌ر ژيان هه‌ره‌شه‌یان لێ کردم، وه‌لا لیته‌ ژيان خۆی هه‌ره‌شه‌م لێ ده‌کات، چی له‌م ته‌رمه به‌شه‌خته‌بووه بکه‌م؟! هه‌لیگرم؟ به‌جیبی به‌یلم؟ یان به‌دیارییه‌وه دانیشم؟ ناتوانم ده‌ستبه‌رداری بم... ژيانیکمان له‌ناکامی به‌یه‌که‌وه گوزه‌رانده‌وه؟.

به‌کاوه‌خۆ و به‌چاوی پر فرمیسکه‌وه له‌ ته‌نیشته مه‌یتی هاوسه‌فه‌ره‌که‌یه‌وه چیچک‌ه‌ی کرد، ئەم مرۆفه پیتش کاتر می‌رێک خوتن له‌دایدا ده‌گه‌را، باسی

تا چاو بر بکات سپیایی بوو... بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک خۆی له‌یاد کرد... چاوه‌ گێژه‌کانی ته‌نها به‌رده‌می ده‌بینی و که‌مترین وینه‌یان ده‌گرت... سه‌ره‌گێژه‌ی پێ که‌وتبوو، له‌نیوان زینده‌خه‌ون و راستیدا دۆش دامابوو... زله‌یه‌کی ئاگادار کردنه‌وه ناخی هه‌ژاند، په‌نجه‌کانی خه‌ریک بوون شه‌خته‌یان ده‌کرد و ده‌بوونه په‌یکه‌ریکی سه‌هۆلین، پیتی وابوو خۆی بۆ زه‌مه‌نیکى تر هه‌لده‌گریت، به‌لام زۆر زوو به‌خۆدا هاته‌وه... ئەم کویتستانه‌ سروشته‌ نه‌ک تاقیگه، هیدی هیدی لێوه‌کانی که‌وته له‌رزین، ئاو به‌چاوه‌کانیدا هاته خوارى، له‌ناکاو دای له‌پرمه‌ی گریان... گریانیک ژیربوونه‌وه‌ی نه‌بوو... رقی هاتى دارووه‌ردى ئەو ناوه‌ی دایه به‌رشه‌ق... به‌فره ئەستورره‌که‌ی ئەم لا‌ولای په‌رش و بلا‌وده‌کرده‌وه... به‌ده‌ست خۆی بوایه‌ دره‌خته سه‌رومل روتنه‌کانی شه‌ق باران بکر دایه و تا قاچی وردوخاش نه‌بوایه‌ وازی لێ نه‌هینانایه... ئەم‌یستا چی بکات؟ به‌ره‌و کام ئاوازی ژيان خۆی په‌لکیش بکات؟ له‌م چۆله‌وانییه‌ که‌په‌دا کێ ده‌نگی ده‌گاته ئەم ته‌ریکه‌ غه‌واره‌یه... نه‌یده‌زانی ئەو ره‌شه‌بایه‌ چۆن له‌وانی تری دا‌برئ!... له‌م زه‌مه‌هه‌رده‌دا خه‌ونه‌کانی لیتن... به‌لام ئەم جه‌سته‌یه‌ی به‌رده‌می خه‌ونه‌کانی تۆراون، هه‌ر هینده‌ نا به‌لکوو بۆ

ئەفسانەى شارى شادىيان بۆ يەكترى دەکرد... باسى سىحرى ژيانيان لەو ولاتانەدا دەکرد كە گەلىكانى بەنرخن و مرۆفەكانى بەختيارن... بەدەم شكاندى پىچكەى بەفرەكەو گۆرانى ئەشقىكى تازەيان بۆ ژيان دەچرى. تازەترىن نوكتەى بۆ دەگىرايەو... ئەم جەستەى كە لەترسى مەرگ ھەلھات، ژيانى ھاوړىكانى... پياسەى شەقامەكانى شارى خۆيانى بەجى ھىشت... وا لىرەدا مەرگ كر دوو يەتى بەشەختە... ھەر ھەمان جەستەى ساردەو بوو ھەموو ژيانى لەبەر بەرەكانيدا سەرف كرد، پىويستى بەپشودان ھەبوو، ژيانى يەك پارچە گۆرانى گوتن بوو بۆ ژيان... رۆژگار يەك گەمەى لەگەل خۆشەويستى و توندوتىژيدا دەکرد، رقى لەخوزە لەسەرەكان دەبوو ھەو و بەسىمبولى مەرگى دەزانين، بەلام نوشوستىيەكانى ژيان برستيان لى برىبوو. لەسەر سىماى خۆشترىن يادەو ھەرى نووسرا بوو... ئەمىستا سەربازىكى ئەناسراو ھەو بەر ئەفرەتى بەفر كەوتو ھەو... ئەمىش نەيدەزانى چى بكات... دەترسا... دەترسا لەو ھەى كەخۆشى پاش چەند ساتىكى تر بەدەردى ئەو بچىت... نەيدەزانى چى بكات... بىر لەچى بكاتەو، لەتەرمە خامۆشەكە يان لە خۆى؟!... بى دەنگىيەكى ترسناك ئەو ناو ھەى داگىر كر دبوو... پى دەچوو مارشى كۆتايى بىت و زەمەن لە جولان ھەستا بىت و بىھوت بگەپتەو ھەو بۆ خالى رەھا... كەمىك چاوەكانى جوت كرد، ناسۆرى ئازار يەكى سەخت ناخى داگىرساند و يەكسەر خستىيە گريان... گريان يەكى ئۆقرەى لەچىكانى چوار دەو ھەرى برى ھالائى فرمىسكەكانى چاوى كەوتنە تواندەو ھەى بەفرە كەلەكەبوو ھەو... زۆر بەكول گريا... دارستانى بنارەكەيش سرتەى لەخۆى برى بوو... بەلام ئاوايىيەكەى بەرى خۆرئاوا، گوپيان لەم گريانە نەبوو... مرۆفەكان كەمتر گوپيان لەئازارى يەكتر دەبىت... سۆزىكى بى ئەندازە گەورە بۆ ئەم تەرمە داگىرى كرد، گشت حەزەكانى لەناوچوون... ئەو حەزانەى كە ببوون بەمايەى سەرسوپمان... لەناكاو ترس يەك بەسەرتاپاى ناخ و بوونىا گوزەرى كرد، لەگەل خۆيدا كەوتە قسە، قسەكانى لە وړپنە

دەچوون "لەچى دەترسم؟" ... لەمردن دەترسم! بى گومان لەمردن دەترسم، ئەگىنا خۆم نەدەخستە ئەم گىژاوە، نايەم بۆ ئەم كوستانە!... ئەى بۆ كوئى بچم?... بەرەو ئەو دىيە؟ كام دىيە ھىچ نايىنم، ئەو گوندەى كە ھەيشەو نيشە؟ جا من چوزانم ئەم دىيە ھى چ مەملەكەت يەكە و بەچ زمانى قسە دەكەن، كى نالىت سەربازگە نىيە ھا؟!... تىناگەم بۆچى رامكرد؟!... رقم لەھەموو نىشتمانەكانە چونكە ھەموويان تەنيا جىگەى خۆپەرست و دەبەنگەكانى تيا دەبىتەو، بەستىك خاك نەماو ھەو بۆ خۆشەويستى، ھەر دەبىت رابكەين... بمرين... رابكەين... بمرين... ھەلبىين، بتويين... غاردەين، بۆگەن بكەين، حەپەمان بىت، رابكەين و كەس دوامان نەكەوتت... ئىمە دەترسين، لەچى؟ نازانين، بەلام دەترسين، گرنگ ئەو ھەى دەترسين... بەچوار دەورى خۆيدا روانى، پاشان تەماشائى ئاسمانى كرد... تەماشائى خودى خۆى كرد، دواتر چاوى گواستەو ھەو بۆ سەر تەرمەكەى بەردەمى... زىندەو ھەموويان مردوون... سرتەيان لى نايەت... ھەموو مردوون و ھەر خۆشيان تازىيان بۆ خۆيان داناو، بى ھىوايى برۆى شكستى پى ھىنايەو ھەىك و، گريانى پەشىمانى ئەوكى پى گرت... گوپى لەچرەكە چركى كاتر مېر يەك بوو تەكانى دەدا، تەماشائى مەچەكى خۆى و تەرمەكەى بەردەمى كرد ھىچيان كاتر مېريان پى نەبوو، "ناكا شىت بووم"، نەيدەزانى ئەو بى دەنگىيە گەورەى بەچى پر بكاتەو... برسېتىش برستى لى برىبوو، خەرىك بوو لەھۆش خۆى دەچوو، دەبويست بىرى بكەوتتەو ھەو چۆن گەيشتوتتە ئېرە، دەبەوتت لەو ھەش بگات ئەم تەرمە كىيە و ناوى راستەقىنەى چىيە... بۆ ساتىكى كورت لەبەردەم تەرمەكەدا لەسەر چۆك دانىشت... بىرى دەكردەو ھەو بەچى بكات تا دەنگى بگاتە ئاوايىيە دوورەكەى خۆرئاوا، ھەو ھەل جار دەستى لەھەموو ئەو شتەنە ھەلگرت كە بەرەو تاراوگەيان پەلكىش دەكرد، دلەراو كى برستى لى برىبوو، سەرى كر دبوو جەرگى... نەيدەزانى چى بكات! واى پى باش بوو بۆ ساتىك بەھىمنى بىر بكاتەو!

به لّام نهیده زانی چی بکات، بیر له خۆیه دهسته وه دان بکاته وه، یان به ره وه به هه شتی قیژه ونی رابردووی بگه پیتته وه؟! ئه وه به هه شته ی مرۆقه کانی کردو وه به لیبوک و له ترسا توقاندو ونی... ئه وه به هه شته ی هه موو هیوا و شادی و حه زه کانی ده کریته قوریانی گولله یه ک، ئاخه هه به هه شته مه رگاوییه که نه بوو چی مرۆقی ترسنوکی ولات هه بوو راوی دهن، چونکه ئیره بیسه ی شیره نه ک جه نکه لی که متیار، به لّام له راستیییدا هه ر که متیاره کانن قژه سه ریان بو خویان کردو وه و ده مامکی شیریان پۆشیوه... به ره وه هه رلایه ک ده چیت هه ر مه رگه... مه رگ... له هه موو شوینتیک هه یه... ناچار بوو بیر بکاته وه بیر له چی؟ بیر له کی؟ نازانیت، به لّام خو ناشکریت هه روا دهسته وئه ژنو دابنیشیت، به فرو بیده نگی گه مارۆیان داوه، له ئه شکه نجه ی جه للا ده کان زیاتر تازاری ناخی ده دن، ویستی له ناویان بیات... به چی؟!... ها!... هه سته ی کرد هه ناسه کانی باویشک ده دن، به لّام هیشتا خوین له ده مه ره کانیدا ده گه پیت... وه نه وز ده ببیره وه، ترسا نه کا خه وی لی بکه ویت... چاوانی هه لگلفی، که میک که وته جولّه، به ناسه تم ده جولایه وه، به کا وه خو چاوه کانی هاویشته باوه شی ناسۆ دووره که، به لّام وشکه سه رماو ره نوی به فروریان کردبوو، یه ک له سه ره بکه جوینی به رۆژ و ته م و به فره که ده دا، شه وه درپژه کوشنده کانی به نه فره تی دۆزه خ ده کرد، له به فره که مۆرده بووه وه، برسیتییه کی بی وینه قامچیبارانی رپخۆله کانی ده کرد... سه ری قورس... خیرا خیرا فوی به ناو په نجه سارد و سه ره کانیدا ده کرد، گوئی له ده نگی دلّی خوئی بوو... به هیوری سه ری قورسی شوپ کرده وه، ته ماشایه کی گورگ ناسای ته ره مه که ی کرد، به هه موو هیتزییه وه قه پالّیکی له شلکه ی بالّی هاوسه فره بی گیانه که ی خوئی گرت نه ئه و پروای به مه کرد و نه ئه مه ی له مه رگی هه ردوویان حالی بوو... بی ئومید بوو له خوئی... به نیگه رانییه وه سه ری هاویشته باوه شی... ده یویست به هه ر جوئی بووه تازاری برسیتی و هه ره شه ی مه رگ له خوئی دوورخاته وه...

له ناکاو سه ری هه لّیری، چاوه کانی زیت بوونه وه، به دوا ی شتیکدا ده گه را تاکو بیخوات... ده گریا و ده گه را... چاوی گیرا، ته نها چند دره ختیکتی روته له ی دیت، بیرتیک بروسکه ناسا به میتشکی... هه رووه کو شیت به هانکه هانک که وته هه لکه ندنی به فره که، ده یویست به هه ر جوئی بووه خوئی بگه یه نیسته قوره که ی ژیر به فره که و ده ست بکاته گل خواردن، تازاری جه سته ی تاده هات زیاتر ده بوو، په له په لی پی که وت، بوئیکتی تیژ هه ردوو کونه لووتی ناخی... هیشتا زۆری مابوو بگاته قوره که، ده سته کیشا قایشی کاتژمیرتیک که وته نیوان په نجه ی دۆشا و مژه و که له موسه ی ده سته راستی... قایش وه کو سوژنیک چوو به ناخیدا... ترسیکی گه وره سه راپای ناخی داگیر کرد... ترپه کانی دلّی خیراتر بوون و چاوه کانی خیراتر ده تروکاند، به په له هه ناسه ی ده دا، به لیشا و فوی کرده ده ست و په نجه رچیوه کانی، به په له ئه و پاشماوه یه ی تری به فره کانی به م لا و ئه ولادا فری دا... گه یشته سه ر مرۆقیکی تر، له مرۆقی چاخیکی تر ده چوو. لاویکی ریشنی چاو که وه بی نیوه داخراو... ترسا... گریا... پیکه نی... که وته سه ر چۆک... ده سته ده ره ینا، به ده م قولپی گریانه وه باسکی ساردی لاوه که ی له نامیز گرت، هیشتا باسکی لاوه که ی له نامیزدا بوو سوسه ی نووسینتیک کوترای سه ره باسکی لاوه که ی کرد، به هیمنی نیگای چه سپانده سه ر نووسینه که هه سته ی کرد له شوینتیک ئه و نووسینه ی خویندۆته وه، له پر وه ک شیت که وته هاوارکردن، شه قی له به فر و له پاژنه ی پیتی چه پی خوئی ده داو به ناو به فره که دا که وته تلانوه، وه کو پوشیکی بی کیش و سه رگه ردانی به رده م گه رده لوولی لیته ات، هیتواش هیتواش به ره وه که نار ه نارامه کانی مه رگ ملی نا.

دارشوق

قوتابخانه که سه ربه ره و خوار مل بنیم و پرۆم، که چی خۆبشم نه مزانی چ هۆبه ک پالی پیتوه نام به دهستی چه پدا به ره و ژوور هه لکشیم... رۆبشتم، زۆر رۆبشتم، به لام مالی خۆمانم بۆ نه دۆزرایه وه، په له په لم پیتکه وت، که وتمه نهرمه راکردن... به لام هیچ. نه مده زانی چی بکه م، بگه ریمه وه بۆلای قوتابخانه یان ههر پرۆم. ده رۆبشتم و له چوارده وری خۆم ورد ده بوومه وه چند جار تیک ویستم له ریبواران بپرسم، به لام که ده مبینی نه وانیش وه ک من له چوارده وری خۆیان ده نۆرن، په شیمان ده بوومه وه. خه ربیک بوو نائومید ده بووم، به لام له پر له دووره وه پیاویتی که سه رسپی چاویلکه له چا و به لهرزه لهرزه ده رکه وت، زۆر دلّم پیتی خۆش بوو، به پرتا و به ره و لای فرته م کرد تا پرسیری مالی خۆمانی لئ بکه م، هیند به وروژم به ره و لای چووم خۆم بۆ نه گیرایه وه و خۆم پیاکیتشا، وهخت بوو بکه ویت، چاوه کزه کانی له ژیر شوشه ی چاویلکه که یه وه گله یی و سه ر زهنشتیکی زۆری لئ ده باری. ههستم کرد بئ هوده یه پرسیری لئ بکه م، به لام له گه ل نه وه شدا ههر پرسیشم، چاوه پروان بووم قسه و بناشته کانی کۆتایی پئ بهینتی تا وهلامی پرسیاره که م بداته وه، به لام نه و به هیچ جۆری قسه کانی ته واه نه کرد و گوئی لئ نه گرتم، نه ک له بهر نه وه ی ئاماده نه بوو گوئی بگرتیت، به لکو له بهر نه وه ی گوئی هیچ شتیکی نه ده بیست، بۆیه نائومیدانه له کاتیکدا که جار جاره ئاورم لئ ده دایه وه، رۆبشتم و دورکه وتمه وه، هیند ده ورکه وتمه وه که که متر خه لکم به شه قامه که وه ده بینی، نه و شه قامه بشم بری که ریزه چناریک سایده کانی لیکتری جیا ده کرده وه، هیند رۆبشتم چ خانوو و ئاوه دانیه که نه ما جیبی نه هیلّم... له نیو کپی و چۆلی په له دارگواره که ی ده ره وه ی شاردا وه خته بوو زاره تره ک ده بووم. هیچ رینگه یه کم له به رده مدا بۆ نه ما بووه وه به ناچار دهستم کرده گریان، نه وه نده به کول ده گریام قولی گریان ره وتی هه ناسه دانفی شپواندبوو، جار جاره ئاورم بۆلای خوارووی شه قامه که ده دایه وه جگه له تارمایی چند خانویه کی یه ک نهومی هیچ شتیکی ترم

زهنگی کۆتایی وانه ی پینجه م لیدرا، مامۆستاش له کاتیکدا که به چمکی ناوه وه ی چاکه ته که ی شووشه ی چاویلکه که ی ده سر بیه وه، بئ ئومیدانه سه یرتیکی کردین و به بئ نه وه ی هیچ شتی بلّیت، رۆبشت و ده رگا که ی له دوا ی خۆبه وه به کراوه یی به جیه هیشتم. قوتابیه کانیش به تریقه و پیتکه نینه وه دوو دوو و سئ سئ پتی ماله وه یان گرت به ر و پۆله که یان چۆل کرد... منیش به ترس و حه په ساوییه وه هیتواش هیتواش که وتمه کۆکردنه وه ی ده فته ر و کتیه کانم و له ژانتا که مم په سان... نه و ژانتا جوانه بچکۆله یه ی که باوکم به بۆنه ی چوونه قوتابخانه مه وه به دیاری له شار تیکی دوور دووره وه بۆ هینا بووم. ژانتا که مم له شان کرد و ورد له قوتابخانه ها تمه ده ری. له و ساته وه ی که باوکم پیتی گو تبووم که نیوه رۆ به هۆی سه رقال بوونییه وه به مه سه له ی رۆشتنی بۆ به ره ی شه ر له گه ل دوژمندا نایه ت به شوینما و ده بیت خۆم بگه ریمه وه بۆ مالی، ترسیک سواری کۆلّم ببوو، ناهه قم نه بوو کوچه و کۆلانه کان زۆر له یه کتری ده چوون و به ئاسانی بۆم لیک جیا نه ده کرانه وه... ترسه که م له جیبی خۆیدا بوو، نه ری به راست رینگه ی ماله وه له کامه لا وه یه ؟ چند جار تیک بریارمدا له لای راستی ده رگای ده ره وه ی

نەدەبىنى تەننەت دوو بلندگۆ گەورەكەى سەر سەربانى قوتابخانەكەيشمان. ھەستەم دەکرد تەنبا بوونەو ەرتىكى زىندووى سەر ئەم زەوبىيە بىم، جارجارەش بۆ خۆدزىنەو ە لەو چەند ساتە ەرسكەرە ساتەو ەختە خۆشەكانى رابردووم دەھىتايەو ە پىش چاوى خۆم، جارتيك ئەو جولانەيەم بىردەكەوتەو ە كە داىكەم لە گورىس بەپەلى دارتوو ە زەبەلاخەكەى ەوشەكەماندا بۆى دروست كردبووم، جارتيكىش گەو ەقشەو تىقەى پىكەنىنى برا بچووكەكەم كە لە نىو بىشكەكەيەو ە سەرى بەلای مندا خواردەكردەو ە تاسەرنجى من بەلای خۆيدا رابكىشىت و منىش بىدوونىم. ئەم ئەندىشانە چىتتىكى خۆشيان پى دەبەخشىم، بەلام لەپر دەنگى ناسازى مەلىك لەنىو دارگوارەكانەو ە بەرز بوو ەو ە جەستەو ە رۆم دووبارە گەرانەو ە بۆ نىو دارەكان... چىدى تواناى ەلگرتنى جانتاكەم نەمابوو، بۆبە سەربارى ئەو ەى كە زۆرىشەم خۆش دەويست لەشامم داكەند و بەجىم ەيشت، بەسەر پردىكى دارىنى چكۆلەدا پەرىمەو ە، ئاوتىكى خورى بەژىردا دەرۆيشت. ەيشتا زۆر لە پردەكە دورنەكەوتىبوومەو ە ئاوپىكەم دايەو ە، وىنەى خۆر لەنىو ئاوەكەدا سەرنجى راكىشام، وىستم بىرىكەمەو ە بزەم خۆر دەكەوتتە كوتى مالى ئىمەو ە. تىشكى بەتىنى خۆر چاوانى پى داخستم. ەيشتا ەر بىرم دەكردەو ە و تەواو ساغ نەبووبوومەو ە خۆر دەكەوتتە كامە لايەو ە، لە پر دەنگىكى نامۆ بىدارى كردمەو ە، دەنگەكە زۆرىش نامۆ نەبوو... پىاوتىك بوو چەند ەنگاوى لەولای پردەكەو ە لەژىر درەختىكدا بەدىار شوشەيەكى رەنگ ئاوبىيەو ە دانىشتىبوو، رىش ەاتوو، جلوپەرگىكى كالبۆو ە و ئوتونەكراوى لەبەردا بوو. سەرەتا ترسام بچم بۆلای، بەلام كە بۆجارى دووم بەسۆزەو ە بانگى كردم بىدوولتى و راوستان بەكسەر بەرەو لای چووم... ەيشتا بەتەواوى نەگەيشتبوومە لای دەنگى مەلە شومەكە دىسان بەرزبوو ەو ە، بۆبە ەنگاوەكانم خىراتر كرد و بەترس و پەشوكاوبىيەو ە دەستەكانم لەملى ئالاند، ئەو ىش بەكسەر بەسنگى خۆبەو ە نووساندىم و

كەوتە ماچ كردنى سەرو لامل و پرومەتم. پىاوتىكى زۆر بەسۆز بوو، مووەكانى سەرورىشى ماش و برنجى بوون و لە روخساربا مەرەبانىيەكى زۆر دەبىنرا... داواى لى كردم كە چىدى نەگرىم و ەوكارى گرىبان و لىوبەبارىيەكەمى بۆ روون بكەمەو ە. ەمووىم بۆ گىرايەو ە، زۆر دللى دامەو ە و ەانى دام ئارام بگرم و ئەو ەندە ترسنۆك و بى و رە نەبم، ەر زووش پىي گوتم كە خەم نەبىت چونكە مالىكەمان دەزانىت... پاش تۆزى كەزانى تۆزىك ەيمن بوومەتەو ە زەردەيەكى ەاتى و كەوتە گۆرانى گوتن، زۆر گۆرانى گوت. سەرەتا سرودىكى خۆشى قوتابخانەى بۆ گوتم، ئىنجا دەستىكردە گوتنى گۆرانى كۆمىدى و ەندى جولەى تەمسىلى پىكەنىنئامىز، ەموو ەولتىكى بۆ ئەو ە بوو خۆشىيەك بەخاتە دللى منەو ە... ئەگەر چى گۆرانىيەكانى خۆش بوون، بەلام نىگاكانى خەماوى بوون. ەتواش ەتواش ئاواى گۆرانىيەكان گۆران. بەو مندالىيەى خۆم ەستەم بەكۆللى و بىچارەبى ئەو پىاوە رىش ماش و برنجىيە دەكرد. كە دەنگى بلند و نەوى دەكردەو ە دەتگوت كەمانچەيەكە خەمەكانى خۆى دەژەنىت، بەتايىبەتى ئەو كاتانەى قومى لە شوشەكەى بەردەمى دەدا و بۆنى رازىيانە ئەو ناو ەى دەتەنى و دەستىكى بەدەم و سمىلىدا دەھىنا.

دىار بوو ژيانى خۆى كردبوو گۆرانى، ئەو ژيانەى كە چىدى بوون و نەبوون واتايەكىان نەدەبەخشى و سەخت بوو مرۆف لەبەردەم نەھامەتییەكانىدا بتوانىت پشت راست بكاتەو ە... تادەھات گۆرانىيەكانى خەماوى تر دەبوون و ترس بالى بەسەرمدا دەكىشا. بى دەنگىيە كورت ماوەكانى نىوان گۆرانىيەكانىش ەيندەى تر كەشى دانىشتنەكەمانى ترسناكتر دەكرد، لەپر گۆرانىيەكەى كۆتايى پىھىنا... وىستم لى بىرسەم، بەلام ەيشتا وشەيەكەم لەدەم دەرنەچوو بوو كە دەنگى گرىبانىكى بەكۆل راپچلەكاندم... ئەمجارەيان ئەو بوو دەگرىبا، گرىبانىك دەگرىبا سەرتاپاى سوائى نەوازش و دلدانەو ە و خۆشەو ىستى بوو، گرىبانى مرۆقىتىكى

لهبیرکراوی بی گوناھ بوو که چهرمهسهری و پیکهوته ناقولاکانی ژبانی پلېشاندهوویانهوه، مرؤفیک جوانترین و خوش ترین پرؤژهکانی سهردهمی لای خوی کردبووه قوربانی جهنگه درپژخایه نه خویناوییهکانی بهرگری له نیشتمان. که جهنگ کوتایی هات به قاچیکی په ریوو و سیمایه کی شیواوهه گه رایه وه بۆ لای دایک و باوکه هه ناسه ساردهکانی تا ئه و پاشماوه یی تری ژبانی به ناشتی و ئاسایش له گه لیان به سهر به ری و خوشه ویسته که ی بۆ بخوازن، به لām ههردووکیان گیانیان سپاردبوو و له یه کی له گۆره پانه به کۆمه لهکانی شاردا نیژرابوون. خوشه ویسته که یشی، ئه و مرؤفه ی هه موو بوون و ژبانی خوی پیوه به ستبووه وه ره تی کرده وه شوو به که سییک بکات که جگه له یاده وه ریبهکانی پرؤژانی جهنگ نه پاره و نه جوانی و نه کهس و کار و نه هیچیان نییه. دلای به رایب نه ده هات چیدی له و ماله دا بمینیتته وه، مال نه یده گرتنه خوی و جیبی به خوی نه ده گرت. شه و له شه قامه کانداه نووست... ده یویست له بهر تریفه ی مانگه شه و دا خو به و پرؤژانه وه بیینی که هیشتا قاچی راستی نه بوو بووه قوربانی خه مهکانی ولات، به لām له ویش و ازبان لی نه ده هیتنا و نه یانده هیشت پشوو به ک بدات... مندالان به ردیان تیده گرت و تازاریان ده دا. پیاوه بو ده لهکانی کۆمه لیش هه موو داخی ترسنوکی و سوکیتیه کی خوینیان به و ده رشت، بانگیان ده کرد و لاقرتیبیان پی ده کرد، زۆر جار ئه وانه یان که زۆر ترسنوکی بوون ده ستیشیان لی ده وه شانده، کهس... هیچ که سی، جاریکیش دلای نه دایه وه و ته نیا یه ک جاریش بواری هاتنه وه بۆ نیو ژبانیان پی نه به خشی، بۆیه نه یوانی بوو خیزانیک کی چکۆله دروست بکات.

له تاوا به پرؤژه هه لده هات بۆ ده ره وه ی شار و، به شه ویش، پۆلیس... پیاوانی پاراستنی سهره و ت و سامانی پاره دارهکانی نیشتمان نه یانده هیشت له شوینیکدا ئۆقره بگریت و بجه سیته وه... لیبه ده ریان ده کرد و له وی له شیرین خه ودا به دهم پیکه نیینیک کی هستریایانه وه ریزه گولله یان

به سه ردا ده ته قانده. دوا جار خه ونه وه نه وشه بییهکانی کال بوونه وه و خه و له چاوانی تۆرا و هیواش هیواش هۆش و ئاوه زی له ده ستدا... له هه موو شتیک به دگومان بوو، ژبانی دۆزه خیک کی هه میشه یی بوو، دۆزه خیک هیچ که سی بهرگه ی نه ده گرت. ته نیا ریگه چاره یه کیش که په نای بۆ ده برد خوارده وه ی ئاوه بۆن رازبانه بییه که بوو، شه و و پرؤژی بۆ نه بوو هه میشه ده یخوارده وه... کهس نه یده زانی پاره ی ئه و خوارده وانه له کوئی ده هینیت... هه ندیک ده یانگوت:

(ئه و ژنه حه شه ریانه ی میرده به ریژهکانیان له بهر سه روکارکردنی پرؤژه هه مه چه شنهکانیان نایانپه ریژی نیوه روان بگه ریته وه مالتی و هه رشه وه ی له سه ر جهسته ی کچۆله یه ک پرؤژه ده که نه وه، پاش نیوه پرؤژه گه رمهکانی وه رزی هاوین به ناوی نان دینیه وه داوه تی ژوره وه ی ده کهن و دواتر سواری خوینی ده کهن و بریک پاره شی ده ده نی.) هه ندیک کی تریش ده یانگوت:

(به درؤ خزی شیت کردوه و سیخوری ولاتیک کی نه یاره)

دهنگی مه له شومه که دیسانه وه هیتامیه وه به رده می کابرا... ئه مجاریان من ده مویت دلای بده مه وه، به لām فریانه که وتم... به سه ر ئامازه ی بۆکردم که هه ستمه سه ر پی تاده ست و ده موچاوم بۆ بشوات و بمباته وه... پیش ئه و گه یشتمه قه راخی ئاوه که له کاتییدا که داوای لی ده کردم زۆر نه چمه پیشه وه نه کا به ده ما بکه ومه ئاوه که وه تی گه یاندم که چۆن به چنگ ئا و بۆ ده موچاوم هه لیده م. چه ند مشتیک ئاوم کرد به ده موچاوما تا پاشماوه ی ئه و فرمیسک و چلک و پیسییه ی روخساری سواغ دابووم بشۆمه وه. ئاوریکم به لای ئه ودا دایه وه تاله جوان شوشتنی ده موچاوم دلای بکه مه وه... به لām هیچ که سیکم نه دی، سه ره تا ترسام، وام به خه یالدا هات که وتیبته ئاوه که وه و ئاوه که له گه ل خۆیدا بردیتتی، بۆیه پریم دایه دارشه قه که ی لای راستمه وه و شه له شه ل به هاوار هاوار سه ر به ره و خوار به قه راخی جۆگه ئاوه که دا که وتمه راکردن.

گولفروٹس

به پچرپچری و ناته و اوای پروو به ریواران دهیگوتته وه، دواتر به مه به سستی پهیدا کردنی کریاری بی گولته کانی که تا نه و ساتهش دانه یه کی لی نه فرۆشتبوون، ناچار بوو به دهنگی بلنتر هاوار بکات... هینده بی هووده هاواری کردبوو دهنگی نووسابوو بی ئومیدبوو بوو و، تیا مابوو نه یده زانی چیدی هاوار بکات یان گولته کانی فری بداته نه و بهرمیلی خو له ی ته نیشتییه وه و هیواپراو لۆژ لۆژ به ره و کولیتته ویرانه کی دایکی بگه ریته وه... نه و نه گه ترسی سه رزه نشتی دایکی نه بوايه هه ر یه که م رۆژ نه مه ی ده کرد. نزیک نیوه روانیش له پاش نه وه ی قوتابیانی خوتندنگه دوو نهومییه کی نه و به ری شه قامه که ئیزن ده بوون و به ره و مال ده ریشتنه وه، نه و وپ و کاس له سه ر لیواری شوسته که به قنجه وه داده نیشته و به نیو ژبانی ون بووی چهنه مانگ له وه پیشی خویدا گه شتی ده کرد و له به بیره اتنه وه ی ساته کانی چیرتی و ده گرت، نه و هینده ساویلکه بوو و ایده زانی به س نه و چهنه گولته بفرۆشیت سه رله نو ی ده گه ریته وه بۆ ژبانی رۆژگاری پیتشوی. نه م نه ندیشانه زۆریان نه ده خایاند هه ر زوو برسیتی له و خه ونه ئالو و الا یانه بیداریان ده کرده وه و ناچار یان ده کرد توند گولته کانی له نامیز بگریته و به ره و لای نه و چهنه کۆگه و موغازانه به ری بکه و ی که ده که وتنه نه و به ری چوارپانی شه قامه که و له به رده م جامخانه کانیاندا وه کو بزمار ده چه قی و چاوی ئومید و برسی و ماندووی به سیمای خاونه کانیانه وه ده دورا، به لکوو به زه ییان بتیسلاته وه و پارچه یه ک حه لوائ شیرینی بده نی، چاوه زیته مندالانه کی له نیوان دهستی کابرا و سینی حه لئا شیرینه کاندان له هات و چۆیه کی بی ئارامدا بوون، سه رته نجام ملی رتی ده گرتنه و به ر، تا ده گه یشته به رده م گازینۆیه کی گه وره، ناوه وه ی گازینۆکه به دوو که لی جگه ره و دهنگی پولی دۆمینه جه نجال بوو بوو.

سیمای نه وانه ی سه رقالی چا خواردنه وه و قسه و یاری بوون، ته لخ و ئالۆز هه ر به تارمایی ده چوون و نه ده ناسرانه وه، نه وه ی به پروونی دیار بوو

نه گه رچی گولته سووره کان کال و په ژموده سووری خو یان له ده ست دابوو، به لام کوره بچکۆلانه که بۆ ساتیکیش له هاوارکردن نه ده وه ستا.

وه کو نه وه ی چاوه روانی هاتنی که سیک بکات به چاوه زیته بی ئارامه کانییه وه له به ری خۆزه لاتنی شه قامه که ورد ده بووه وه، جار جاره ش هه ناسه یه کی قولی هه لده کیشاو دیسانه وه به دهنگی به رز دهستی ده کرده وه به هاوار کردن:

- گولی سوور، گولی سووری جوان، به ریژ گولت ناویت، خانم گولتان ناویت؟

کاتیکیش ریواره کان به سه رله قاندنی منداله که یان ئومید ده کرد، نه و ئیتر به له پی ده سته بچکۆلانه کی به ناوچه وانی خویدا ده کیشا، وه کو نه وه ی به م کاره ی بیه ویت به خۆی بلتی: (چهنه به دبه ختم).

سی رۆژ له وه و پیتش و بۆ یه که م جار له ژبانیاندا دایکه که نه فته که ی به پاره ی سوال هندی گولته نیگرزی بۆ کریبوو، تا لای خواروی شه قامیکی گشتی خورتاوی شاردا به ریواران و شو فیری ئۆتۆمبیله کانی بفرۆشیتنه وه، بۆیه سه ره تا به شه رمه وه و به دهنگی نزم نه و رسته یه ی دایکی فیری کردبوو

ته نیا پروناکی شاشه‌ی ئه و ته له فزیۆنه بوو که له گۆشه‌ی ئه و سه‌ری گازیۆکه‌دا به‌بێ ئه‌وه‌ی که سێک ته‌ماشای بکات په‌خش ده‌بووه... ته‌له‌فزیۆنه‌که گه‌شتی کۆمه‌ڵێ قوتابی سه‌ره‌تایی بو شارێ یاری پیشان ده‌دا... چاوی به‌قولا‌یی ئه‌ندیشه‌دا رۆچوووه خوارێ، ئاگای له‌ خۆی برا، ده‌تگوت هه‌ر له‌و ناوه‌شدا نییه...

"خۆی ده‌هاته به‌رچا و جلیکی جوانی له‌به‌ردایه و ده‌ستیکی به‌ده‌ستی دایکییه‌وه‌یه‌تی و ده‌سته‌که‌ی تریشی به‌ده‌ستی پیاویکه‌وه‌یه‌که له‌هزری خۆیدا کردبووی به‌ باوکی... هه‌لبه‌ز و دابه‌زی ده‌کرد و گۆرانی ده‌گوت" له‌په‌ر شلپه‌ی شکاندنی جام‌خانه‌که‌ی ته‌نیشتی رایچله‌کاند... ترسا، زۆر ترسا... ته‌ماشای کرد شیتیکه و به‌ردیکی زلی داوه به‌جام‌خانه‌که‌دا و ده‌لێت: (ژاوه ژاوه و ته‌م و مژ نایه‌لێت سیماکان بناسمه‌وه، ئه‌م ده‌لاقه‌یه‌م بو ئه‌وه‌یه تا سیماکان لێک جیا بکه‌مه‌وه).

ئارام بووه‌وه، ئیدی هیچ هه‌والێک له‌ده‌سته‌ جله‌ تازه‌که‌ی و دایکی و باوکی و ئه‌و حه‌لوا شیریانه‌ی ده‌بخواردن نه‌ما. برسیتی زۆری بو هینایه‌وه، چاری نه‌ما قسه‌که‌ی دایکی شکاند و به‌تاراسته‌ی پێچه‌وانه‌وه رۆیشت، شه‌قامه‌که‌ کش و مات که‌سی پیا‌دا نه‌ده‌رۆیشت، دیاربوو خه‌لکی سه‌رگه‌رمی پشوو‌ی پاش نیوه‌رۆ بوون، منداله‌که‌ش روخساری هینده گۆرابوو چیدی نه‌ده‌ناسرایه‌وه، دلته‌نگ و لێو به‌بار ده‌هاته به‌رچا، ماندوو بوو بوو، به‌لام به‌ناچاری له‌رۆیشتن و هاوارکردن هه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌لکوو بتوانیت چه‌پکێ له‌گۆله‌کان به‌رۆشیت.

کات له‌نیوه‌رۆ لایدا بوو، له‌په‌ر له‌دوو‌وره‌وه پیره‌ژنێ ده‌رکه‌وت، منداله‌که هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو له‌خۆشیدا بال بگریته‌وه، به‌ده‌ستی خۆی بوايه ده‌یکرده شای و سه‌ما، به‌لام برسیتییه‌که‌ی نه‌یه‌تشت... هیتواش هیتواش پیره‌ژنه‌که نزیکتر ده‌بووه‌وه، کاتێ به‌ته‌واوی نزیک بووه‌وه چاوی یه‌کانگیری چاوی بوو ئه‌و رسته‌یه‌ی بو دووباره‌ کرده‌وه که له‌ماله‌وه دایکه‌که‌نه‌فته‌که‌ی فیری

کردبوو. پیره‌ژنه‌که‌ش که‌سه‌رتاپای ره‌ش ده‌چوووه‌وه، هه‌لوێسته‌یه‌کی کرد و بێ ده‌ربه‌ستانه له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی:

- (چی له‌گۆل بکه‌م، جوانه؟! با جوانیش بیت، چی له‌مه‌سه‌له‌کان ده‌گۆریت؟).

هیشتا قسه‌کانی به‌ته‌واوی له‌ده‌م ده‌رنه‌چوو‌بوون، منداله‌که‌ سیره‌ی له‌روخساری ژنه‌که‌ گرتوه، زۆر سه‌رسام بوو... شپوه و سیمای زۆر له‌دایکی ده‌چیت ئه‌گه‌رچی قسه‌کانیان زۆر له‌یه‌کتی جیا‌وازه... پیره‌ژن تپه‌ری. منداله‌که به‌وه‌لامی پیره‌ژنه‌که‌ زۆر دلگه‌ران بوو، هینده دلگه‌ران بوو له‌تا‌وا قولپێ گریانی هه‌ستا و سه‌ری به‌سه‌ر کۆشیا شو‌رکرده‌وه و به‌خو‌ر ده‌ستی کرده‌ گریان... گه‌واله‌ هه‌ورێکی بو‌ر و تاریکیش تا ده‌هات له‌ناسمانی شاردا چر ده‌بووه‌وه، بارانیکی خه‌ست دایکرد... هیشتا منداله‌که‌ سه‌ری به‌سه‌ر کۆشیا شو‌رکرده‌بووه‌وه ده‌گریا، بارانه‌که‌ش هه‌ر ده‌باری و شه‌قامه‌که‌ش چۆل و هۆل که‌سی پیا‌دا تینه‌ده‌په‌ری... سالانیک بارانه‌که‌ باری و خۆشی نه‌کرده‌وه، تا له‌په‌ر رۆژی که‌ پیده‌چوو خۆر گه‌را بیت بارانه‌که‌ خۆشی کرده‌وه، له‌وه‌ ده‌چوو منداله‌که‌ش تازه له‌گریان ژیر بو‌ویته‌وه، سه‌ری هه‌لبه‌ری و ده‌ستیکی به‌ده‌موچاویا هینا... سیمای و روخساری گۆرابوو، ده‌موچاوی قویاو و ریش هاتوو، برۆکانی سپی سپی له‌برۆی با‌ه‌نۆیل ده‌چوون، پشتی چه‌ما بووه‌وه و ده‌سته‌کانیشی ده‌له‌رزین، تاله‌ مووه سپییه‌کانی لاجانگیشی له‌ژێر کلاوه‌که‌یه‌وه بژ ده‌ره‌هاتبوون... به‌لام گۆله‌کان، که له‌جاران زیاتر سیس و کال و په‌ژمووده‌ بوون، به‌تایمه‌یه‌وه ده‌قیان گرتبوو. هیچ شتێ دلێ خۆش نه‌ده‌کرد... چه‌ند مندالیک ده‌ستی یه‌کتریان گرتبوو له‌به‌رده‌می ئه‌مه‌وه ده‌یانویست بپه‌رینه‌وه بو ئه‌وه‌ری شه‌قامه‌که‌ تا له‌وتیه بچن بو ئه‌و ئاپارتمان زه‌به‌لاحه‌ یه‌ک نه‌مویییه‌ی که دوو بلند گۆی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر چه‌سپینرا بوو... به‌هه‌لی زانی، بۆیه به‌ده‌نگیکی قرخنی هیتواش رسته‌که‌ی دایکی بو دووباره‌ کردنه‌وه، به‌لام ئه‌وان هیچ با‌ه‌خیان به‌قسه‌که‌ی

ئەم نەدا و بۆلمەيەکیان لێوئەهات و پەڕینەوہ.

سالان هات و رویشت، لەشەقامەکە دوورنەدەکەوتەوہ، بەرۆژت پروو بەرێبواران رستە کۆنەکەي دایکی کەئەویش لەدایکییەوہ فیریبوو دەوتەوہ، بەشەویش بەدەم چاوہروانی هەلاتنی گزنگی بەیانییەوہ ئەستیرە بی شومارەکانی ئاسمانی دەژمارد... بۆ ساتتیک خەو نەدەچووہ چاوی، نیگەرەن بوو لەوہی بخەوئیت و گێژەلۆکەيەک، یان لەشەوئیک تەمومژدا کەسیکی چەقاوہسوو بیت و گولەکانی لێ بفریتیت و بۆ هەمیشە ئارامیی لەبەر هەلبگریت.

ئەو و گولەکان و شەقامەکە سیانەيەکی لێک دانەبراویان پێک دەهێنا، کەسیان ئامادە نەبوو دەست بەرداری دووانەکەي تریان بن. تا دەمەو بەیانئیک کار گوزارانی شارەوانی تەرمەکەیان لەهەمان شوئینەکەي خۆی لەشەقامە گشتییەکەي خۆئاوای شاردادۆزییەوہ... گولە سوورە پەژموردهکان لەئامیزیا ئارامییان گرتبوو، چاوہ بی ئارامەکانی ئەویش لە چاوہروانیی بەیان و کریانکدا بۆ هەمیشە پیلۆیان لێک نابوو.

مہرگی گونفروش

کوژرا... ئەمەى دەیگیتىرمەو ۱۵ سالى پيش ئىستا پويداوه، كه جگه له خودى فرمانده و سهروكى دهزگاي ههوالگىرى ئەوكات كهسى تر ئاگاي لى نىيه، من خوېشم تا ئەم چوار پىنج سالى دوايش نەمدەزانی و ئاگام له هېچ شتى نەبوو، تا ئەو بوو شهوتىكى هاوینی گەرم پیره مێردە سىگار فرۆشكه، كه نازانم دەيزانى چەند رۆژى دواتر دەمرى يان نا هاته سهردانم و لەمە ترسى ئەو ياربييه ورياي كردمەو كه من رۆژانه و بەبى ئەوهى پەيم بەئەنجامه كهى بردبیت، گەمزانە دووبارەم دەكردهوه. رەنگه وا باشتر بىت لەسەرەتاوه بىگیتىرمەو...

له شه ره خويناوييه كهى ئەو سالى كه بەفره سوورەكه بارى، ئىمەى دانىشتوانى شار، زۆر بەمان سەلت و قولت توانىبوومان تەنها خۆمان دەرباز بکهين، ئىستاشى لەسەر بىت مال و مندالمان نەدييهوه، نەماندەزانی چى بکهين! بەرۆژ سەرگەردان بەجاده و کۆلاناندا سوأل و دەروژەمان دەکرد، شه وانپيش هەر لەسەر جادهکانى سەنتەرى شاردا لەسەر کارتۆنى فريدراو دەنووستين. له پيش ئەوهى بنوين کۆمەل کۆمەل بەدهورى ئاگريکدا تەوهرەمان دەبەست، هەر جارەى يەکتىک باسى ژيانى رابردوى خۆى دەکرد و بىروهرييه خۆشهکانى ژيانى خۆى دەگپرايهوه... زۆر سەير بوو، هەموومان خۆزگەمان بەربردوو دەخواست، لەو هەش سەبتر ئەوهبوو زۆر بە سەر هاتەکان لە يەك دەچوون، چ خۆشبييهکان و چ ناخۆشبييهکان. شهوتىک كه ئىدى له گپرايهوهى ئەو بىره وهرييهانه بىزار بووبوم، بەناوى نوێکردنەوه خۆم لى دزينهوه و بەبى بىر لیکردنەوه له خۆمەوه بەرهو بەرى خۆرئاوا بە پىچ كه وتمەرى، پالتۆيهكى كۆنى پولىسيى دريژم پۆشى بوو، بۆيه هېچ باكم بەسەرمان نەبوو... بىرم لەوه دەكردهوه چەندىک برۆم و كهى بگه رپيهوه... لەدلى خۆمدا دەمگوت كاتى دەگه رپيهوه كه هەموو برادەرەكانم نووستبیت... جار جار. مندالەكانم بىردهكهوتەوه كه چۆن له كاتى بۆردومانەكه دا بووبوون بەژير دار و پەردوى ماله كه مانەوه. نازانم، رەنگه

فەرمانده، بەدارەسا دەسك ئالتونىبييه كهى دەستى راستى ئاماژەى بۆ كارگوزار كرد بچیتە دەرهوه، كارگوزارىش سەرسام و حەپەساو تۆزىك لەو پينه سەريازبييه كهى فەرمانده وردبووهوه و رووهو دەرگاكه هەنگاوى نا... بە دەم رپوه ئەم شان و ئەوشانى بەگسكه كلکدریژه كهى دەکرد و خەپالیشى هەر لای ئەو بەفره بوو كه بەلپشاو دەبارى، دەبویست ئەو رۆژه زوو كۆتابى بىت، جار جار لەبەرخۆيهوه ئەو قسانەى دووبارە دەكردهوه كه گولفرۆش بى ترس و بىم كرددبوونى. هېشتا لەدالانە دوور و دريژه كهى نەهۆمى فەرمانده نەهاتبووه خواری دەستى برد له گيرفانى ناوهوهى ساقۆ كۆنەكهيدا ئەو چەند پەره دەستنووسەى دەرهيئا كه له باخه لى تەرمى بى گيانى گولفرۆشدا دۆزىبوويهوه و ورد كهوتە خویندنهوهى.

راستىبييه كهى خوېشم نازانم چ هیتى پالم پپوه دەنیت راستىيى رووداوهكانى ئەو شهوتان بۆ بگیتىرمەو كه گولفرۆشى تيا كوژرا...
ببوورن، دەبوو زووتر ئاماژەم بەوه بدایه كه من گولفرۆشه راسته قينهكه نيم. گولفرۆشه راسته قينهكه بەچەند شهوى دواى خاپووركردنى شارەكهى باكوورى خۆرهلاتى ولات بەدەستى پاسهوانه تايبه تهكانى خودى سهروك

واش نه بییت و ئیستاش هه ره ژياندا بن و بی ناگا له یهک هه ره بژین، شتی ترم زۆر بیرکه و تهوه، به لّام دیمه نی بۆردوو مانه کهم له پیش چاو لانه ده چوو. ده سترپژئی وریای کردمه وه، به لّام وامده زانی به شیک بووه له یاده وه ریبه کانی بۆردومانه که، بۆیه زۆر گویم پێ نه دا.

له دووره وه دهنگی ئەمبولانس ده هاته گوئی که به لوره لور درێ به بیده نهنگی شه وه ده دا. نازانم چۆن ئەو وته یه م بیرکه و ته وه که ده لیت: "ژاوه ژاو و بیده نهنگی دوو حاله تی ئەزه لیبی سه ره تا و کوتایبی هه موو شه پیکن، به تایبه تی شه ری ژبان) لای شیرینی فروشه سه رماش و برنجیبه میه ره بانه که که میک راوه ستام، سه پیریکی به ری لای دهستی چه پم کرد، تاریک و نوته ک ده ینواند. به رم کرده وه به لای دهستی راستدا، چرای دارتیه کاره بایبیه کان ده سووتان... به خو شیبیه کی بیوتنه وه به ره و رووناکیبه که مالم نا، هیتشتا ده هه ناگوایکم به ره و پیش نه نابوو که ژاوه یه ک ئوتومبیلی ناو تاریک به خیرایی به لاما دتا تپه ره یین، وهخت بوو بمیلیشینه وه، دیسان درێژه م به رۆیشتنه که م دایه وه... رۆیشتم زۆر رۆیشتم، هیتنده رۆیشتم وهخت بوو له پێ ده که وتم، هه رچی چۆنی بوو خو م که یانده گالیسکه که ی کابرای پیه ره که به دیار تاسخ خه لۆزی که شاه وه دانیشتبوو جگه ره ی ده فروشت. بی سرته خو م که یانده سه ر تاسه ناگره که وه دهستم برد خو م که رم به که مه وه...

هه ره له یه که م ساتی بیینی پیه ره وه ههستم به ئارامیبه کی سه ره کرد، رواینه کانی کز و سۆزای و به زه یی ئامیز بوون. بی ئەوه ی هیچ بلیم جگه ره یه کی بۆ داگیرساندم و به نه رمه کو که یه که وه گوئی:

- نه ک سی جار هه زار جاریش بیته وه سه رت پیتیانه لیتیت، ئەوانه درنده ن، پیشیان بلتیت و ازت لیتناهیتن، به لّام که ره گیان پیت نه وتم، ئەو ئەمبولانسه چی بوو له گه لیان؟

نه مده زانی چی وه لّام بده مه وه، به که سیکی ترم تیگه یشت بوو، بۆیه

ته نیا سه ریکی نه زانییم بۆ له قاندا و به دهم مژده جگه ره وه سه ره وه خواری بوومه وه... ده موبست ئەو شه وه به ته نیابیم، ته نانه ت یه ک وشه ش له گه ل هیچ که سیکا قسه نه که م، بۆیه زۆرتر و به په له تر رۆیشتم، ده رۆیشتم و سات له دوی سات سه رما زیاتر کاری لی ده کردم... به فر و کرپوه ش ورده ورده دهستی پێ کردبووه وه... نه مده زانی چی بکه م، درێژه به رۆیشتنه که م بده م یان بگه پیمه وه و کوتایبی به شه و گه شته که م به یتم... ته واو له پێ که وتبووم... له و سه ری شه قامه که وردبوومه وه هیچ دیار نه بوو، ورده ورده رواینیم له قولایی شه قامه که به ره و لای خو م ده کیشایه دواوه، هیتشتا به ته واوی نیگام نه گه راندبووه دواوه ههستم کرد له دووری چه ند مه تری له به رده ممه وه سیبه ری رووناکی ناگریک به سه ره لاپالی دیوار پیکدا ده له ریته وه، نزیک بوومه وه... ویستگه ی پاسه کان بوو، هه مان ئەو ویستگه یه ی که ئیستا ئەم وشانه ی تیاده نووسم... ناگره که که سی به دیاره وه نه بوو، پیده چوو دروست له کاتی ته قه کاندای تاوی سه ندیت و ئیستا ئیتر به ره و دامرکانه وه ده چوو... ئەو ناوه گه رام که سم نه دی، چومه نزیک ئەو دیواره ی که زه ی پشت ویستگه که ی شووره به ند کردبوو. جگه له په له خو ئیتیکی گه وره هیچی ترم نه دی، گه رامه وه بۆ لای ناگره که و دهستم کرد به خو گه رمکردنه وه. له شم تینی تیگه رایه وه، چاو ورد کرده وه، له گو شه ی ئەو سه ری ویستگه که دا هه ندی شرکه و پرکه و کارتۆنه به تالی ریزکرا و کلاویکی خوری سه ربازی، له وانه ی که ته نیا شوینی چاوی به بو شتی بۆ ده هیلریته وه، بیینی، زۆر شه که ت بوو بووم، ده مزانی سه رما و خه و کاری خو بان لیکردووم و چیدی ناتوانم بگه پیمه وه بۆ لای هاو پیکانم، بۆیه پیش ئەوه ی به ته واوی خه وم لی بکه ویت ته نه که ناگره که م هیتایه لای لیفه شه که وه و کلاوه که یشم به جو ری که هه موو سه رم جگه له چاوانم دا پۆشی کرده سه رم و ماندوو شه که ت و به ئارامی تا به یانی لیی نووستم... ئیستاش دوی ئەو هه موو سا له که به سه ره ئەو شه وه دا تپه ره پیت، زۆر

شت ههن ده توانم پرونیان بکهمه وه و ته می نارۆشنیی سهریان بره وینمه وه، به لام له بهرئه وهی ئەم شه و زۆر سارده و سه رماکه ی زۆر جیسا و ازتره له شه وه کانی تر... ئا باش بوو بیرم که و ته وه سه رمای ئەم شه و دروست وه کو سه رمای ئەو شه وه وایه که گولفرۆشی راسته قینه گیانی تیادا سپارد... به لئی بۆیه پینووسه که م به ده سته وه بۆ ناگیرتیت، خوا حه زکات سبه یینی... کارگوزار وه کو ئەوه ی باوه ر به چاوی خۆی نه کات سه رتیککی حه په سانی له قاند و به ده م لولکردن و ئاخینی په ره کاغه زه کانی گولفرۆشه وه بۆ تویی گیرفانی ناوه وه ی پالتۆکه ی، گسکه کلکدریژه که ی لای ده رگای ده ره وه ی باله خانه که ی فه رمانده جیهیتشت و کلاوه خوریبه سه ربازیبه قه پاته که ی گولفرۆشیشی له گیرفانی ده رهینا و به کاوه خو کردیبه سه ری تا هه موو ده موچاوی داپۆشی، پاشان ورد ورد به ره و ویتستگه ی پاسه کانی سه نته ری شار که و ته ری.

پیرست

- په یکه رتیک له شه و 5
- مه رگی ماچه نه یینیبه کان 15
- رهبوون له دۆزه خ 27
- چاوه کانم به ره و لای دارستانه که ده فرن 47
- ره نووی به رده م ره شه بای مه رگ 57
- دارشه ق 65
- گولفرۆش 73
- مه رگی گولفرۆش 81